பாரதியார் பல்கலைக்கழகம் : கோயமுத்தூர்

பகுதி – IV: தமிழ்த் தாள் - 1 - முன்றாம் பருவம்

இளங்கலை 2010-11 கல்வி ஆண்டுமுதல் சேர்வோர்க்குரியது

(12-ம் வகுப்பு வரை தமிழ் மொழிப்பாடம் பயிலாதவர்களுக்கு)

அக மதிப்பீட்டுத் தேர்வு மட்டும் - பல்கலைக்கழக எழுத்துத் தேர்வுகள் கிடையாது

1. தமிழ் மொழியின் அடிப்படைக் கூறுகள்.
   எழுத்துகள் : முதலெழுத்துகள் (உயிர் எழுத்து, மெய் எழுத்து, உயிர்மெய் எழுத்து)
   சொற்கள் : வகைகள் (பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்)
   தொடர் : தொடரமைப்பு (எழுவாய், செயப்படுபொருள், பயனிலை)
2. குறிப்பு எழுதுதல் : பத்துப் பதினைந்து தொடர்களில் குறிப்பு வரைதல்
   பிழைநீக்கி எழுதுதல் : (ஒற்றுப்பிழை, எழுத்துப்பிழை)

2010-2011 கல்வியாண்டு முதல் பயில்பவர்களுக்குப் பின்வரும் வினாத்தாள் அமைப்பு பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

	அக மதிப்பீட்டுத் தேர்வு மதிப்பெண் வழங்கும் முறை	மதிப்பெண்கள்
1.	வகுப்புத் தேர்வு-1	**10**
2.	வகுப்புத் தேர்வு-2	**10**
3.	மாதிரித் தேர்வு	**10**
4	பயிற்சிக் கட்டுரை	**10**
5	வாய்மொழித் தேர்வு	**10**
	மொத்த மதிப்பெண்கள்	**50**

குறிப்பு : வாய்மொழித் தேர்வில் தமிழ்ச் செம்மொழி வரலாறு தொடர்பான வினாக்கள் மட்டுமே கேட்கப்பட வேண்டும்.

பாரதியார் பல்கலைக்கழகம் : கோயமுத்தூர்

பகுதி – IV: தமிழ்த் தாள் - 2 - நான்காம் பருவம்

இளங்கலை 2010-11 கல்வி ஆண்டுமுதல் சேர்வோர்க்குரியது

(12-ம் வகுப்பு வரை தமிழ் மொழிப்பாடம் பயிலாதவர்களுக்கு)

அக மதிப்பீட்டுத் தேர்வு மட்டும் - பல்கலைக்கழக எழுத்துத் தேர்வுகள் கிடையாது

1. நீதி நூல்கள் : ஆத்திச்சூடி (முதல் 12) ("அறம் செய விரும்பு", முதல் "ஔவியம் பேசேல்" வரை.

   கொன்றை வேந்தன் - "அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்" முதல் எண்ணும் எழுத்தும் கணணெனத்தகும்" வரை (7)

   திருக்குறள் (5)
   1. அகர முதல ... (1)
   2. செயற்கரிய ... (26)
   3. மனத்துக் கண் ... (34)
   4. கற்க கசடறக் ... (391)
   5. எப்பொருள் யார் யார் ... (423)

   எளிய நீதிக் கதைகள் - (தெனாலிராமன் கதைகள், பீர்பால் கதைகள், கிராமியக் கதைகள், ஈசாப் கதைகள்)

2. **தமிழ்ச்செம்மொழி வரலாறு :**

   மொழி – விளக்கம் - மொழிக்குடும்பங்கள் - உலகச் செம்மொழிகள் - இந்தியச் செம்மொழிகள் - செம்மொழித் தகுதிகள் - வரையறைகள் - வாழும் தமிழ்ச்செம்மொழி – தமிழின் தொன்மை – தமிழின் சிறப்புகள் - தமிழ்ச் செம்மொழி நூல்கள்.

   தமிழ்ச் செம்மொழி அறிந்தேற்பு - பரிதிமாற் கலைஞர் அவர்கள் முதல் கலைஞர் திரு.மு.கருணாநிதி அவர்கள் வரை (அறிஞர்கள் - அமைப்புகள் - நிறுவனங்கள் - இயக்கங்கள் தொடர் முயற்சிகள் - அறப்போராட்டங்கள் - உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு, கோவை-2010).

பார்வை நூல்கள் (அலகு -5)

1. கலைஞர் மு.கருணாநிதி, செம்மொழி வரலாற்றில் சில செப்பேடுகள்.
2. ஆய்வரங்கச் சிறப்புமலர், உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு, கோவை-2010.
3. உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாட்டுச் சிறப்பு மலர், கோவை-2010.
4. சாலினி இளந்திரையன், தமிழ்ச் செம்மொழி ஆவணம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2005.
5. கால்டுவெல், "திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்", கழக வெளியீடு, சென்னை.

குறிப்பு: அலகு-2க்கு உரிய பாடங்கள் பாடத்திட்டக்குழுவினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அவை இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

2010-2011 கல்வியாண்டு முதல் பயில்பவர்களுக்குப் பின்வரும் வினாத்தாள் அமைப்பு பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

	அக மதிப்பீட்டுத் தேர்வு மதிப்பெண் வழங்கும் முறை	மதிப்பெண்கள்
1.	வகுப்புத் தேர்வு-1	**10**
2.	வகுப்புத் தேர்வு-2	**10**
3.	மாதிரித் தேர்வு	**10**
4	பயிற்சிக் கட்டுரை	**10**
5	வாய்மொழித் தேர்வு	**10**
	மொத்த மதிப்பெண்கள்	**50**

குறிப்பு : வாய்மொழித் தேர்வில் தமிழ்ச் செம்மொழி வரலாறு தொடர்பான வினாக்கள் மட்டுமே கேட்கப்பட வேண்டும்.

பாரதியார் பல்கலைக்கழகம் : கோயமுத்தூர்

பகுதி – IV : சிறப்புத் தமிழ் தாள் - 1
மூன்றாம் பருவம்
இளங்கலை 2010-11 கல்வி ஆண்டுமுதல் சேர்வோர்க்குரியது
(12-ம் வகுப்பு வரை தமிழ் மொழிப்பாடம் பயின்றவர்களுக்கு)

கூறு – 1 : பாரதியார் கவிதைகள்
கண்ணன் என் சேவகன்
பாரதிதாசன் - அழகின் சிரிப்பு (முழுவதும்)
மீரா (கவிஞர்) – குக்கூ (புதுக்கவிதை)

கூறு – 2 : மொழித் திறன்
பிழைநீக்கி எழுதுதல் - றன ர வேறுபாடு அறிதல்
ளன, ழன, லன வேறுபாடு அறிதல்
ன, ண, ந வேறுபாடு அறிதல்
குறில் நெடில் வேறுபாடு அறிதல்

கூறு – 3 : கடிதங்கள் எழுதுதல் - பாராட்டுக் கடிதம், நன்றிக்கடிதம்
அழைப்புக்கடிதம், அலுவலக விண்ணப்பம்.

கூறு – 4 : சொற்களைத் தந்து தொடர்களை அமைக்கும் பயிற்சி அளித்தல்
வல்லினம் மிகும் இடங்கள்.

கூறு – 5 : பாடந்தழுவிய வரலாறு.

2010-2011 கல்வியாண்டு முதல் பயில்பவர்களுக்கு பின்வரும் வினாத்தாள் அமைப்பு பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

Maximum 50 Marks – wherever applicable			
Section A	Multiple choice questions with four options	10*1=10	10 questions – 2 each from every unit
Section B	Short answer questions of either / or type (like 1.a (or) b	5*3=15	5 questions – 1 each from every unit
Section C	Essay-type questions of either / or type (like 1.a (or) b	5*5=25	5 questions – 1 each from every unit
NOTE: In Section "C" one of the questions shall be application oriented or a problem or a case study.			

பாரதியார் பல்கலைக்கழகம் : கோயமுத்தூர்
பகுதி – IV : சிறப்புத் தமிழ் தாள் - 2
நான்காம் பருவம்
இளங்கலை 2010-11 கல்வி ஆண்டுமுதல் சேர்வோர்க்குரியது
(12-ம் வகுப்பு வரை தமிழ் மொழிப்பாடம் பயின்றவர்களுக்கு)

கூறு – 1 திருக்குறள் - ஒழிபியலில் முதல் 5 அதிகாரங்கள் மட்டும்

கூறு – 2 எழுத்துப்பிழை நீக்க வழிகள் - பிழையும் திருத்தமும்
சொற்களைச் சரியாகப் பயன்படுத்தும் பாங்கு – வினைச் சொற்கள்
துணை வினைகள் (எடுத்துகாட்டுகளுடன் விளக்குதல்).

கூறு – 3 வழக்கறிதல் : மரபு வழக்கு – இயல்பு வழக்கு – தகுதி வழக்கு அறிதல்

கூறு – 4 படைப்பாற்றல் பயிற்சி
கட்டுரைகள் எழுதுதல்

கூறு – 5 : தமிழ்ச்செம்மொழி வரலாறு

மொழி – விளக்கம் - மொழிக்குடும்பங்கள் - உலகச் செம்மொழிகள் - இந்தியச் செம்மொழிகள் - செம்மொழித் தகுதிகள் - வரையறைகள் - வாழும் தமிழ்ச்செம்மொழி – தமிழின் தொன்மை – தமிழின் சிறப்புகள் - தமிழ்ச் செம்மொழி நூல்கள்.

தமிழ்ச் செம்மொழி அறிந்தேற்பு - பரிதிமாற் கலைஞர் அவர்கள் முதல் கலைஞர் திரு.மு.கருணாநிதி அவர்கள் வரை (அறிஞர்கள் - அமைப்புகள் - நிறுவனங்கள் - இயக்கங்கள் தொடர் முயற்சிகள் - அறப்போராட்டங்கள் - உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு, கோவை-2010).

பார்வை நூல்கள் (அலகு -5)

1. கலைஞர் மு.கருணாநிதி, செம்மொழி வரலாற்றில் சில செப்பேடுகள்.
2. ஆய்வரங்கச் சிறப்புமலர், உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு, கோவை-2010.
3. உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாட்டுச் சிறப்பு மலர், கோவை-2010.
4. சாலினி இளந்திரையன், தமிழ்ச் செம்மொழி ஆவணம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2005.
5. கால்டுவெல், "திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்", கழக வெளியீடு, சென்னை.

குறிப்பு: கூறு-5க்கு உரிய பாடங்கள் பாடத்திட்டக்குழுவினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அவை இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

2010-2011 கல்வியாண்டு முதல் பயில்பவர்களுக்கு பின்வரும் வினாத்தாள் அமைப்பு பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

Maximum 50 Marks – wherever applicable			
Section A	Multiple choice questions with four options	10*1=10	10 questions – 2 each from every unit
Section B	Short answer questions of either / or type (like 1.a (or) b	5*3=15	5 questions – 1 each from every unit
Section C	Essay-type questions of either / or type (like 1.a (or) b	5*5=25	5 questions – 1 each from every unit
NOTE: In Section "C" one of the questions shall be application oriented or a problem or a case study.			

பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்

கோயம்புத்தூர்- 641 046.

(அனைத்து இளநிலைப் (UG) பட்டவகுப்பு மாணவர்க்குரியது)

(B.A.,B.Sc.,B.Com.,B.B.M.,B.C.S.,etc.)

2010-2011 ஆம் கல்வியாண்டு முதல் சேர்வோர்க்குரியது

பகுதி I தமிழ்த் தாள்-2 இரண்டாம் பருவத்தில் அலகு-5 க்குரிய பாடப்பகுதி

மற்றும்

பகுதி IV தமிழ்த் தாள்-2 நான்காம் பருவத்தில் அலகு-2 க்குரிய பாடப்பகுதி

மற்றும்

பகுதி IV சிறப்புத் தமிழ்த் தாள்-2 நான்காம் பருவத்தில் அலகு-5 க்குரிய பாடப்பகுதி

தமிழ்ச் செம்மொழி வரலாறு

மொழி - விளக்கம்

மொழி என்பது மக்கள் படைத்துக் காக்கும் அரியதொரு கலை; மொழியே மக்களின் அறிவை வளர்த்து உயர்த்தும் அரிய கருவியாகவும் உள்ளது. பெற்ற தாயின் முதல் வேட்கை தன் குழந்தையுடன் பேசுதல்; அவள் முதலில் அடையும் பெரிய மகிழ்ச்சி, குழந்தையின் பேச்சைக் கேட்பதிலேயே ஆகும். குழந்தையின் மன வளர்ச்சியோடு ஒத்து வளர்ந்து வருவது மொழி வளர்ச்சியே ஆகும். மனம் என்பது பெரும்பாலும் மொழியால் வளர்ந்து அமைந்தது; மனத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்பவே பேசுவோரின் மொழியும் வளர்ச்சி பெற்று நிற்கும். மக்கள் அனைவரும் மொழிக்கு ஆசிரியராகவும் உள்ளனர்; மாணவராகவும் உள்ளனர். மொழியை வளர்ப்பவரும் மக்களே; மொழியால் வளர்பவரும் மக்களே.

பலர் சேர்ந்து ஒரு சமுதாயமாய் ஓர் இனமாய்ப் பழகி வாழ்வதற்குத் துணையாக உள்ள சிறந்த கருவி மொழியே. பலர் ஓர் இனமாய் வாழ்கின்றனர் என்பதற்கு உண்மையான அறிகுறி அவர்களின் நிறம் முதலிய எவையும் அல்ல; அவர்கள் பேசும் மொழியே உண்மையான அறிகுறி எனலாம். சமுதாய வாழ்வுக்கு அறிகுறியாக உள்ள மொழியே, அந்தச் சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் காரணமாக உள்ளது. சமுதாயத்தால் வளர்ந்து சமுதாயத்தை வளர்த்து வருவது மொழி எனலாம்.

மனிதனது மனத்தை விடுத்து ஆராய்ந்தால், மொழியைப் பற்றி அறியத்தக்கதாக ஒன்றும் இல்லை. மொழியை வளர்த்தது மனமே; மனத்தின் இயற்கையைக் காட்ட வல்லதாக மனத்தின் எதிரொளியாக(பிரதிபலிப்பதாக) உள்ளது மொழியே. மனிதரின் தொடர்பு இல்லாமல் தனியே வளர்ந்து வாழ வல்லது என மொழியைப் பற்றிக் கருதுதல் பொருந்தாது. பேசும் மக்களை விட்டுத் தனியே மொழி என்பது இல்லை. மனிதர் ஒவ்வொருவரின் அறிவின் ஆழத்திலும் மொழி வேர்கொண்டுள்ளது. அங்கிருந்தே மொழி வளர்ச்சி பெற்று விளங்குகிறது.

மொழிநிலை

அடிச்சொற்கள் (roots) இரண்டு சேருங்காலத்தில் அவற்றுள் ஒன்று சிதையாமல் நிற்க, மற்றொன்று சிதைதல் உண்டு. இவ்வாறு அடிச்சொல் இரண்டும் பலவும் ஒட்டி நிற்கும் நிலை, ஒட்டுநிலை (Agglutination) என்பது 'கண்ணன் பார்த்தான்' என்னும் தமிழ் வாக்கியத்தில் 'கண்ணன்' என்ற சொல் ஒட்டு நிலையாக அமைந்ததே. கண் என்ற சொல்லும் 'ஆன்' (அன்) என்ற சொல்லும் ஒட்டி முன்னது சிதையாமல் நிற்க, பின்னது குறுகிக் கண்ணன் என்று ஆயிற்று. பார்த்தான் என்பதிலும் பார் என்பதோடு வேறு சில சேர்ந்து நின்றன.

இச்சொற்களில் முதலில் நிற்கும் கண், பார் என்பவற்றை இலக்கண நூலார் பகுதி என்பர். மொழி நூலார் அடிச்சொல்(roots) என்பர். அவற்றோடு சேர்ந்த விகுதி இடைநிலை முதலியவை இடைச்சொல் எனப்படும். இடைச்சொல் தமக்கென்று பொருளில்லாதவை. தாம் சாரும் பெயர்வினைகளின் பொருளைத் தெளிவாக்குவன. முதலில் இடைச்சொல் என்று ஒருவகைச் சொல் இல்லை என்பதும், பெயர் வினைகளே நாளடைவில் சிதைந்து அவ்வாறு பயன்பட்டன என்பதும் மொழிநூலார் கொள்கை. முழுச் சொற்களாக இருந்த இவை சிதைந்து இடைச்சொற்களாய்ப் பெயர்வினைகளோடு ஒட்டிநிற்றலே ஒட்டுநிலை என்பது.

உலகில் உள்ள மொழிகளில் பெரும்பாலன இந்நிலையில் உள்ளன. சித்தியமொழி என வகுக்கப் பெற்ற மொழிகளும் இவ்வகையினவே. திராவிட மொழிகளும் இவ்வகையினவே. தமிழ் மொழியின் பகுதிகள் பலவும் ஓரசையாக இருத்தலும், அவை இடைச்சொற்களோடு ஒட்டி நிற்றலும் காண்க.

தென் ஆப்பிரிக்காவின் பழங்குடி மக்களின் பண்டு(Bantu) மொழி. ஆஸ்திரேலியாவின் பழங்குடி மக்களின் மொழி, மலேயா-பாலினேஷியன் மொழி, ஜப்பானிய மொழி, கொரிய மொழி, பின்னிஷ் (Finnish)மொழி, பாஸ்க்(Basque) மொழி முதலான பல மொழிகளும் ஒட்டுநிலையினவே.

அடிச்சொல் இரண்டு சேருங்காலத்து இரண்டும் சிதைந்து ஒன்றுபட்டு நிற்றல் உண்டு. இந்நிலையே உட்பிணைப்பு நிலை(inflection) என்பது. இவ்வகை மொழியில் அடிச்சொல் தெளிவாய் நிற்றல் இல்லை. பகுதி விகுதி முதலியவற்றை எளிதில் பிரித்தறிய இயலாது. ஐரோப்பிய மொழிகள் பலவும் வடமொழியும் இவ்வகையைச் சார்ந்தவை. இவற்றில் பகுதி ஒன்றே பல வகையாய்த் திரிந்து பலவகைப் பொருள் உணர்த்தும். கிரேக்க மொழியில் ஒரு வினைப்பகுதி 268 வகையாய்த் திரியும் என்றும் வடமொழியில் ஒரு வினைப்பகுதி 891 வகையாய்த் திரியும் என்றும் கூறுவர்.

மொழிக் குடும்பங்கள்

இந்திய மொழிகளைப் பகுத்த ஐரோப்பிய அறிஞர்கள், ஆரியம், திராவிடம், முண்டா, மான்குமேர், திபெத்தோ சீனம் என்று ஐவகை மொழிகள் இந்தியாவில் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளனர். எனினும் இந்திய மொழிகளைத் திராவிட மொழிகள் என்றும், ஆரியத் திராவிட மொழிகள் என்றும், ஆரிய மொழிகள் என்றும் மூவகையாகப் பாகுபாடு செய்தலே இன்று மொழியாராய்ச்சிக்குப் பொருந்துவதாக உள்ளது.

உலகில் உள்ள மற்ற மொழிகளை ஆராய்ந்தால், சீனமொழிமிகப் பழைமையானது. கொச்சின், சீனா, கம்போடியா முதலிய இடங்களில் உள்ள

மொழிகள் அதனோடு உறவு உடையன. அவை அன்னாமியினம்(Annamese group) எனப்படும். சயாம் நாட்டில் பேசப்படுவது தை மொழி எனப்படும். அதுவும் சீன மொழியோடு இயைந்ததே. பர்மிய மொழியும் திபெத் மொழியும் அதனோடு உறவு உடையனவே.

ஐரோப்பாவில் பின்லண்டு முதல் கிழக்கே ரஷ்யா வரையில் வழங்கும் மொழிகள் சித்திய மொழிகள் எனப்படும். துருக்கியிலிருந்து ரஷ்யா வரையில் உள்ள நாடுகளில் வழங்கும் மொழிகள் துரானிய மொழிகள் எனப்படும். அவையும் இந்தச் சித்திய இனத்தைச் சார்ந்தனவே.

ஆரியம் என்று சொல்லப்படுவன வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதமும் அதைச் சார்ந்த வடஇந்திய மொழிகளும் மட்டும் அல்ல. கிரீக், இலத்தீன், ஜெர்மன், பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், வெல்ஷ் முதலிய ஐரோப்பிய மொழிகள் பலவும் ஆரிய இனத்தைச் சார்ந்த மொழிகளே. பாரசீகமும் அதைச் சார்ந்ததே.

பாபிலோனிய மொழி, யூத மொழி, ஹீப்ரு மொழி, பினீசிய மொழி, அரபிமொழி, எகிப்துமொழி, அபிசீனிய மொழி, எத்தியோப்பியமொழி முதலியவை செமிட்டிக்(Semitic) இனம் எனக் கூறப்படும். இவை அரேபியாவிலும் வட ஆப்பிரிக்காவிலும் வழங்குவன.

பார்னு, பூலா, புஷ்மன் முதலிய மொழிகள் மத்திய ஆப்பிரிக்காவில் வழங்குவன; உலாப்(Wolof) இனம் எனப்படும். ஜப்பான் மொழி தனிவகையானது. ஐரோப்பாவில் ஸ்பெயினுக்கு வடக்கே வழங்கும் பாஸ்க் மொழியும் தனிவகையானது. எஸ்கிமோப் பேச்சுக்களும் வேறு வகையானவை. அமெரிக்காவில் நாகரிகம் இல்லாத மக்கள் பேசிவந்த மொழிகள் வெவ்வேறு பெயரால் வழங்கப்படுகின்றன.

ஆஸ்திரேலியாவின் பழங்குடி மக்களின் மொழிகள் திராவிட மொழிகளோடு தொடர்பு உடையன என்று கருதிவந்தனர். போதிய சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. மலேயா, ஜாவா, பாலினேஷிய மொழிகள் வேறு வேறாக உள்ளன.

உலகச் செம்மொழிகள்

உலகச் செம்மொழிகள் என்று கி.பி.18 ஆம் நூற்றாண்டு வரை கிரேக்கமும், இலத்தீனும் மட்டுமே கருதப்பட்டன. ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் ஆணி வேராகத் திகழ்ந்த கிரேக்க நாட்டிலும் உரோமநாட்டிலும் முகிழ்த்தெழுந்த இவ்விரு மொழிகளும் ஐரோப்பியப் பண்பாட்டு ஆதிக்கம் மேலோங்கியிருந்த காலகட்டங்களில் உலகச் செம்மொழிகள் என்னும் தகுதிப்பாட்டினைப் பெற்றன. இவ்விரு பண்பாடுகளின் தாக்குரவு பெற்ற கலைகள் அனைத்தும் செவ்வியல் கலைகள்(Classical arts)ஆயின.

கிரேக்க மொழி

கிரேக்க மொழியைப் பொறுத்தவரையில் கி.மு. 475 முதல் 448 வரையுள்ள காலத்தைக் கிரேக்கச் செவ்வியல் காலமென்றும் கி.மு. 448 முதல் 400 வரையுள்ள காலத்தை இடைச்செவ்வியல் காலமென்றும் வரையறுக்கும் மரபு உள்ளது. இக்கால கட்டத்தில் கிரேக்க இலக்கியங்கள் கிரேக்க தேசியக் கலாச்சாரப் பாதிப்புகள் அதிகமின்றியும் வளர்ந்ததால் அது செவ்வியல் காலம் என்று சுட்டப்படுகின்றது. சிலர் பெரிக்கிளிஸ் மன்னர்களின் காலத்தைக் கிரேக்கச் செவ்வியல் காலமென்று குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏகிலஸ், சோபாகிளிஸ்,

சாக்கரடீஸ், பிளேட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் போன்றவர்களின் வளமான படைப்புகள் தோன்றிய காலகட்டமே செவ்வியல் காலமாகச் சுட்டப்படுகின்றது.

இலியத், ஒடிசி என்றும் ஆதிக் காப்பியங்கள் கிரேக்க இலக்கிய வரலாற்றில் தொன்மைமிக்க படைப்புகளாக அமைந்துள்ளன. இக்காப்பியங்களைத் தொடர்ந்து சாபோ(Sappho) கொரினா(Corinna) என்னும் இரு பெண்பாற் கவிஞர்களின் தன்னுணர்வு சார்ந்த படைப்புகளும், அனகிரியோன் (Anacreon) போன்றோர்களின் படைப்புகளும் கிரேக்க நாட்டில் தோற்றம் பெற்றன. இக்கால கட்டத்தில் பிண்டார் போன்ற பெருங்கவிஞர்களின் குழுப்பாடல்கள் கிரேக்க இலக்கிய வரலாற்றில் மிகப்பெரிய திருப்புமையங்களாக அமைந்தன. இவற்றைத் தொடர்ந்து ஏதென்சு நகரைச் சார்ந்த ஏகிலஸ், யூரிபைட்ஸ், ரோபோகிளிஸ் போன்றோரின் துன்பியல் நாடகங்கள் கிரேக்க மண்ணில் மலர்ந்தன. கி.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் துசிடைட்ஸ்(Thucydides) ஹிரோடோட்டஸ்(Herodotus) போன்றோர் அரிய வரலாற்று நூல்களைப் படைத்துக் கிரேக்கமொழிக்கு வளம் சேர்த்தனர். சாக்கரடீஸ், பிளேட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் போன்ற மிகப்பெரிய தத்துவ மேதைகளும், அறிஞர்களும் இவர்களைத் தொடர்ந்து கிரேக்க மண்ணில் உதித்தனர். கணித மேதையான பித்தகோரஸ் போன்ற மாமேதைகள் இக்காலகட்டத்தில் கிரேக்க இலக்கிய வீதிகளில் வலம் வந்தனர் சிற்பம், கட்டடக்கலை போன்றன இக்காலத்தில் உச்ச நிலையை அடைந்தன. கிறிஸ்துவுக்குப் பின்னர்க் கிறித்துவத் திருமறையின் புதிய ஏற்பாட்டுப் பகுதி கிரேக்க மொழியில் அழகுற எழுதப்பட்டது. அதற்கு முன்னர்ப் பழைய ஏற்பாடு எபிரேயமொழி தெரியாத யூதர்களுக்காகக் கிரேக்க மொழியில் மொழிபெயர்த்து எழுதப்பட்டது. செம்மொழியான கிரேக்க மொழி அதிகம் மாற்றம் பெறாமல் இன்றும் பேசப்படும் உயிரோட்டமுள்ள மொழியாகத் திகழ்கின்றது, இந்நிலையில் தமிழைப் போன்று கிரேக்கமும் செம்மொழி, வாழும் மொழி என்னும் இரட்டைத் தகுதிப்பாடுகளைப் பெற்றுச் சிறப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலத்தீன் மொழி

கிரேக்கத்திற்கு அடுத்த நிலையில் இடம்பெறும் மற்றொரு செம்மொழியான இலத்தீன் தற்போது வழக்கிழந்த மொழியாகிவிட்டது. எனினும் இன்றைய பேச்சு வழக்கிலுள்ள ருமேனியன், இத்தாலியன், பிரெஞ்சு, ஸ்பானிஸ், போர்த்துகீசியம் ஆகிய மொழிகளுக்கு இலத்தீன்மொழி ஆணிவேராக அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

கி.மு. 3 ஆம்நூற்றாண்டிலிருந்து இலத்தீன் மொழி எழுச்சி பெற்றுள்ளதைக் காண்கிறோம். உரோம நாட்டின் வளர்ச்சியும், கிரேக்கத்தை அது வீழ்த்திய நிகழ்ச்சியும் இலத்தீன்மொழியின் எழுச்சிக்குத் தோற்றுவாயாக அமைந்துள்ளன. கிரேக்கர்களை அடிமைகளாகச் சிறைப்படுத்தி உரோமுக்குக் கொண்டுவந்து அவர்கள் வாயிலாக உயர்குடியைச் சார்ந்த உரோம நாட்டு மக்களுக்குக் கல்வி தரப்பட்டபோது இலத்தீன்மொழியும் பெருமளவிற்கு விரிவடைந்து வளரத் தொடங்கியது எனலாம். தொடக்கநிலையில் கிரேக்க நூல்கள் இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. காலப்போக்கில் கவிதைகளும், நாடகங்களும் இலத்தீன் மொழியில் எழுதப்பட்டன.

கி.மு. 70 முதல் கி.பி. 20 வரையுள்ள காலகட்டம் உரோமநாட்டின் பொற்காலம் என வரையறுக்கப்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களும், தன்னிகரற்ற வீரர்களும், கவிஞர்களும், நாடக

மேதைகளும்,பேச்சாளர்களும் இந்நாட்டில் தோன்றினர். ஜுலியஸ் சீசர் வாழ்ந்த இக்காலத்தில் சிசரோ போன்ற மிகச் சிறந்த இலக்கியவாதிகளும், கவிஞர்களும் வாழ்ந்தனர். வர்ஜித், ஹாரஸ், பிராப்பர்டியஸ்(Propertius), திபுலஸ்(Tibulis), ஆவிட்(Ovid), லிவி(Livy) போன்ற உலகப்பெரும் எழுத்தாளர்களின் காலமிது. அறிவியலும் தத்துவமும், வரலாற்று நூல்களும் இக்காலகட்டத்தில் பெருமளவில் மலர்ந்து கிரேக்க நாட்டிற்கு இணையான அறிவுக் கருவூலங்களை ஓரளவு இலத்தீன் மொழியில் தோற்றுவித்தன. எனினும் கிரேக்கத்தோடு ஒப்பிடும் அளவுக்கு இலத்தீன் மொழியின் இலக்கிய வளம் உயர்ந்ததன்று என்பதே வரலாற்றுத் திறனாய்வாளர்களின் உண்மையான கணிப்பு ஆகும்.

உரோமப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னரும் மேற்கு ஐரோப்பாவில் இலத்தீன் மொழி முக்கிய இடத்தைத் தொடர்ந்து வகித்தது. இதற்குக் காரணம் இது கிறித்தவத் திருச்சபையின் மொழியாகத் திகழ்ந்ததுவேயாகும். தூய ஜெரோம் கி.பி. 5 இல் கிறித்துவத் திருமறையை இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். இதைத் தொடர்ந்து ஏறத்தாழ 1000 ஆண்டுகளாகத் தத்துவம், இறையியல், அறிவியல், வரலாறு ஆகியவற்றின் மூலமொழியாகவும் மேற்கு ஐரோப்பிய அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆகியோரின் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சிப் பரிமாற்றக் கருவியாகவும் இலத்தீன் மொழி திகழ்ந்தது. கிரேக்கமும், இலத்தீனும் ஐரோப்பியப் பண்பாட்டின் ஆணிவேராகவும் அடித்தளமாகவும் அமைந்தன. இதனால் தாய்மொழி எதுவாக இருப்பினும் ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் தகுதிப்பாட்டை அளக்கும் கருவியாகவும், அளவுகோலாகவும் கிரேக்க, இலத்தீன் மொழியறிவு அமைந்துவிட்டது.

ஆசியச் செம்மொழிகள்

செம்மொழிகள் எவை என்று ஐரோப்பியப் பண்பாட்டில் வரையறுக்கப்பட்டு அவற்றிற்குரிய தகுதிப்பாடுகள் வழங்கப்பட்டது போன்று மேற்கு ஆசியாவிலும், தெற்கு ஆசியாவிலும் இவை போன்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றின் விளைவாக ஆசிய நாட்டின் பல மொழிகள் செம்மொழிகள் வரிசையில் இடம்பெறத் தொடங்கின. எனினும், இவை உலகச் செம்மொழிகள் என்ற பொதுநிலையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. இவற்றுள், தெற்காசியாவில் முகிழ்த்த இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த சமற்கிருதம் மட்டுமே கி.பி.18ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் உலகச் செம்மொழிகளின் வரிசையில் இணையும் வாய்ப்பினைப் பெற்றுள்ளது.

எபிரேய மொழி

ஐரோப்பாவிற்குக் கிழக்கில் அமைந்த நடுகிழக்கு நாடுகள் (Middle East Countries) ஆசியச் செம்மொழிகளின் ஓர் உட்பிரிவின் பிறப்பிடமாக உருப்பெற்றன. இப்பகுதிகள் செமிட்டிக், அரபி, எபிரேயம் ஆகிய மொழிக்குடும்பங்களின் தொட்டிலாகவும் வளர்ப்புப் பண்ணையாகவும் திகழ்ந்தன. இவற்றுள் கி.மு.1200 முதல் பழைமை பெற்று விளங்கும் ஓர் உயரிய மொழி எபிரேய மொழியாகும். இம்மொழியில் எழுதப்பட்ட கிறித்துவத் திருமறையின் பல புத்தகங்கள் காலத்தால் மிகவும் தொன்மையானவை. யூத சமயத்தோடு பின்னிப் பிணைந்து வளர்ந்த ஏராளமான கவிதைகளும் உரைநடை இலக்கியங்களும் 3000 ஆண்டுகளுக்குமுன் எபிரேய மொழியில் வளர்ந்து செழித்தன. யூத சமுதாயம், சமயம் ஆகியன தொடர்பான சட்டநூல்கள் இவற்றுள் முதன்மையானவை எனலாம். இம்மொழியின் வரலாறு கி.பி.

12 வரை தொடர்ந்தது. தத்துவம், கணிதவியல் தொடர்பான எண்ணற்ற நூற்களை இக்காலகட்டத்தில் எபிரேய மொழி தோற்றுவித்தது. எனினும் எபிரேய மொழி பேச்சு மொழியாகத் தொடரவில்லை. அரமெய்க் மொழியே இப்பகுதியின் பேச்சு மொழியாகத் தொடர்ந்தது. இசுரேல் நாட்டு தேசிய மொழியாகத் தற்போது எபிரேயம் ஏற்றம் பெற்றுப் புதுப்பொலிவும் பெற்றுப் பேச்சு மொழியாகவும் வளர்ந்து சிறப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அரபி மொழி

நடுகிழக்கு நாடுகளின் மற்றொரு செம்மொழியான அரபிமொழியின் தொடக்க நிலைப்படைப்புகள் வாய்மொழி இலக்கியங்களாகவே அமைந்தன. கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னரே இந்த வாய்மொழி இலக்கிய மரபுகள் மிகச் சிறப்பாக இம்மொழியில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. இசுலாமிய சமயத்தின் தோற்றம் அரபிமொழி ஒரு செம்மொழியாக மலரத்துணை நின்றது. முகமது நபியின் உரைகள் கி.பி. 632 இல் திருக்குரானாக இம்மொழியில் எழுத்து வடிவம் பெற்றன.

காதலைப் பாடும் இலக்கியங்கள் இசுலாமிய சமயத்தாரின் கண்டனத்துக்குட்பட்ட போதிலும் கிறித்தவர்களால் பேணி வளர்க்கப்பட்ட கேசல்(ghazal) காதற் பாடல்கள் கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் அரபி மொழியில் வலுவடைந்தன. இதையொட்டி கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டில் அரபி மொழியின் பொற்காலம் தொடங்கியது. பாக்தாத் நகரை மையமாகக் கொண்டு தொடங்கிய இப்புதிய இலக்கிய யுகம் ஏறத்தாழ 300 ஆண்டுகள் தொடர்ந்தது. இவற்றின் விளைவாகப் புதிய வகையான கவிதைக் குவியல்கள், புதுப்புது இலக்கிய உத்திகள், புதிய உணர்த்தும் முறைகள் ஆகிய இக்காலகட்டத்தில் மிகச் சிறப்பாக அரபிமொழியில் உதயமாயின. இக்காலத்தில் உரைநடை இலக்கியம் உச்சநிலையினை எய்தியது. கணிதம், வேதியியல், மருத்துவம் போன்ற துறைகளில் சிரியமொழி (Syrian) வாயிலாகக் கிரேக்கத் தாக்கம் அரபிமொழியில் அழுத்தமாகப் பதிந்தது. கி.பி.9 ஆம் நூற்றாண்டில் மொழியியல், சட்டம், புவியியல், வரலாறு போன்றன தொடர்பான அரிய படைப்புகள் இம்மொழியில் மிகப்பெருமளவில் எழுந்தன. அரபிச் செம்மொழி என்பது குரானை மட்டும் மையமாகக் கொண்டதல்ல என்பதும் அது பல துறைகளைத் தழுவி வளர்ந்த இம்மொழியின் முழுப் பரிமாணத்தையும் உள்ளடக்கியது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கன.

பார்சி மொழி

இசுலாமிய சமயத்தின் பரவுதலாலும் அரபியின் பாதிப்பாலும் வலுப்பெற்றுச் செம்மொழித் தகுதிப் பாட்டொடு வளர்ந்த மற்றொரு மொழி பர்சியன் அல்லது பார்சி மொழி என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மொழியின் வளர்ச்சி நிலையினைக் கி.மு.6ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து அறிவதற்குத் தக்க சான்றுகள் பல உள்ளன. எனினும் கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னரே மிகப்பெரிய வளர்ச்சியினை இம்மொழியில் காணமுடிகின்றது. தொடக்கநிலையில் அரபிமொழியின் தாக்கம் பார்சி மொழியில் மிகுந்திருந்தது. காலப்போக்கில் பார்சியின் தாக்கம் அரபி மொழியில் பெருமளவிற்கு ஏற்பட்டது. கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டளவில் பார்சிய நாட்டின் வடகிழக்குப் பகுதியில் தனித்தன்மை வாய்ந்த பார்சி இலக்கியங்கள் உருவாகின. இவற்றைத் தொடர்ந்து இரு நூற்றாண்டுகளில் அரிய பல காப்பியங்களை இம்மொழி உலகிற்குத் தந்தது. தத்துவம், கணிதம், வரலாறு தொடர்பான அரிய கலைக் கருவூலங்களும் இக் காலகட்டத்தில் எழுந்தன. இத்தகைய வளமான வளர்ச்சியால் பார்சி மொழி செம்மொழிகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படும் நிலையினைப் படிப்படியாக எய்தியது.

சீனமொழி

கிழக்கு ஆசியாவின் மிகப்பெரிய மொழியான சீன மொழி சமற்கிருதத்தைப் போன்று மிகப் பழைமையான மொழியாக அமைகின்றது. கி.மு.14ஆம் நூற்றாண்டளவில் தோற்றம் பெற்ற இம்மொழி, வாழும் மொழியாகவும், உலகின் பெரும்பாலோர் பேசும் மொழியாகவும் மலர்ந்துள்ளது வியப்புக்குரியது. இதன் தொடக்க இலக்கியங்கள் கி.மு. 12 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது. இசையோடும் நடனத்தோடும் இணைந்த இம்மொழியின் தொடக்ககாலப் பாணர் மரபு கவிதைகள் (bardic poetry), சௌ மன்னர்களின் (Chou dynasty) காலத்தைச் சார்ந்தவை. கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டில் இம்மொழியில் தத்துவப் படைப்புகள் ஏராளமாகப் பெருக்கெடுத்தன. லாவோட்சுவின் எழுத்துக்களும், கன்பூசியசின் சிந்தனைகளும் இந்த வரிசையில் குறிப்பிடத் தகுந்தவை. இக்கால கட்டத்தையொட்டி சீன மொழியில் (Lyrical poetry) இசைப்பாடல்களும் கதைபொதி பாடல்களும் (Ballads) பெருமளவிற்குத் தோன்றின. எனினும் கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 10 ஆண்டு வரையிலான காலமே சீன இலக்கியத்தின் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகின்றது. இக்கால கட்டத்திற்குப் பின்னர் நாவல் இலக்கியப் படைப்புகளும் நாடக இலக்கியங்களும் கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பெருமளவிற்குத் தோன்றின. இவற்றில் இந்திய பாரசீகப் பண்பாட்டுத் தாக்கங்களைப் பெருமளவிற்குக் காணமுடிகின்றது. சீனமொழி ஆசிய நாடுகளின் செம்மொழிகளுள் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

ஜப்பானிய மொழி

சீனமொழியொடு தொடர்புடைய மற்றுமொரு பழைமை வாய்ந்த மொழியாக ஜப்பானிய மொழி அமைகின்றது. கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டு முதல் எழுச்சி பெற்ற ஜப்பானிய மொழி இலக்கியச் சிறப்புமிக்க மொழியாக அமைந்த போதிலும் இது உலகச் செம்மொழி வரிசையில் வைத்து நோக்கப்படவில்லை. அரபி மொழியைப் போன்று தொன்மைச் சிறப்பு இல்லாத போதிலும் அரபி மொழிக்குத் தரப்பட்ட செம்மொழித் தகுதிப்பாடு ஜப்பானிய மொழிக்குத் தரப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் சீனமொழியின் ஆதிக்கத்திற்கு அதிக அளவில் இது இடங்கொடுத்ததேயாகும். ஜப்பானிய வரிவடிவ அமைப்பு சீனமொழிக்கு மாறுபட்ட போதிலும் சீன மொழியின் வரிவடிவம் ஜப்பானிய மொழியில் பெருமளவிற்கு இடம்பெற்றது செம்மொழித் தகுப்பாட்டினை இம்மொழி பெறாமைக்கு ஒரு காரணமாக அமைந்துள்ளது எனலாம். கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்ட ஜப்பானிய மொழி சீனமொழியின் ஆதிக்கத்தைப் பெருமளவிற்குத் தவிர்த்துள்ளது. இக்காலகட்டத்தில் இம்மொழி பன்முகப் படைப்புக்களைத் தந்துள்ளது. ஜப்பானிய மொழியில் கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் தொகுக்கப்பட்ட மன்யோக நூலின் கவிதைகள் சங்க அகப் பாடல்களைப் போன்றே அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது. இலக்கியவளம் மிக்க ஜப்பானிய மொழியும் செம்மொழிகளுள் ஒன்றாகக் கருதும் தகுதிப்பாடுடையது என்பதில் எந்த ஐயமுமில்லை.

இந்தியச் செம்மொழிகள் - சமஸ்கிருத மொழி

தெற்கு ஆசியாவில் சமற்கிருதமும், தமிழும், பாலியும் உயர்தனிச் செம்மொழிகளாக ஏற்றம் பெற்றன. சமற்கிருத மொழி பன்முகத் தகுதிப்பாடுகளைப் பெற்றுத் திகழ்ந்ததால் காலப்போக்கில் உலகச் செம்மொழிகளுள் ஒன்றாக ஏற்றம்

பெற்றது. சமற்கிருத இலக்கிய வரலாற்றில் 3500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வேதகால சமற்கிருதம் எழுச்சி பெற்றுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வேதகால சமற்கிருத இலக்கியங்கள் சமயம் சார்ந்தனவாக அமைந்தபோதிலும் அவற்றிற்குப் பின்னர்த் தோன்றிய சமற்கிருத இலக்கியப் படைப்புகள் பல்வேறு துறைகளையும் பல்வேறு வகைப்பாடுகளையும் தழுவி நின்று வளர்ந்தன என்பது சுட்டத்தக்கது. இம்மொழியில் பிறந்த மகாபாரதமும், வால்மீகியால் கலைவடிவம் பெற்ற இராமாயணமும், இந்து சமய உலகொடு மட்டும் நின்றுவிடாது கிழக்கிலும், மேற்கிலும் பரந்து பரவி பல்வேறு மொழிகளில் பெருந் தாக்குரவுகளை ஏற்படுத்தின. இப்பெருங் காப்பியங்கள் அல்லது இதிகாசங்களைத் தொடர்ந்து 36 வகைப் புராணங்களும், தந்திர நூல்களும், காவியங்களும் இம்மொழியில் எழுந்தன. பல்வேறு தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களும், நாடகங்களும் பெருமளவிற்குப் படைக்கப்பட்டன. பாணினியின் அஸ்டத்தியாதி ஒப்பற்ற மொழிநூல் படைப்பாகவும் அறிவியல் பூர்வமான மொழியாய்வு நூலாகவும், பேரிலக்கணமாகவும் மலர்ந்தது. காத்யாயனா, பதஞ்சலி, பர்தரஹரி போன்றோர் அரிய பல்துறை தழுவிய படைப்புகளைத் தந்து சமற்கிருத இலக்கியச் சோலையை வளப்படுத்தினர். காளிதாசரின் படைப்புகள் இம்மொழியின் தன்னேரற்ற இலக்கியக் கருவூலங்களாகத் திகழ்ந்தன. கிரேக்க இலக்கியத்திற்கு இணையாகக் கவிதையியலும், பாட்டியலும், அலங்காரநூல்களும் இம்மொழியில் பெருகின. கவுடில்யரின் அர்த்தசாஸ்திரம் போன்ற பல்துறை சார்ந்த படைப்புகள் இம்மொழியில் பெருக்கெடுத்தன. இவையனைத்தும் இம்மொழிக்கு உலகப் புகழினை ஈட்டித்தந்தன.

பாலிமொழி

இந்திய நாட்டின் பழைமை வாய்ந்த மொழிகளுள் ஒன்றாகப் பாலி மொழி அமைகின்றது. கி.மு.3 ஆம் நூற்றாண்டைய தேரவாத பௌத்தக் கோட்பாடுகள் இம்மொழியில் வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டு கி.மு. முதல் நூற்றாண்டளவில் அவை இம்மொழியில் வரிவடிவம் பெற்றுள்ளன. பாலி மொழியில் எழுந்துள்ள நூல்கள் பௌத்த சமயச் சார்புடையன. தம்மபதம், ஜாதகக் கதைகள், திரிபிடகம் ஆகியன இம்மொழியின் சிறப்பு வாய்ந்த நூல்களாகும். பாலி மொழி இலக்கியங்கள் சமயச் சார்புடையனவாக அமைந்தபோதிலும் பல்வேறு வகைப்பட்டன(Variety) வாகப் பரந்து சிறப்பதாலும், தொடக்காலம் முதல் இன்றளவும் உலகின் பெருஞ் சமயங்களுள் ஒன்றான பௌத்தத்தின் சிந்தனைகளைத் தாங்கி நிற்பதாலும் இலங்கைத் தீவில் திகழும் சிங்களப் பண்பாட்டின் அடித்தளமாக அமைவதாலும், தாய்லாந்து, பர்மா போன்ற தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களின் ஆணிவேராகப் பொலிவதாலும் இதனையும் உலகச் செம்மொழிகளுள் ஒன்றாக இணைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நிலவுகின்றது. வேதகால இந்து சமயத்திற்கு எதிரிடையான, பௌத்த சிந்தனைகளைப் பேச்சுமொழியில் பரப்ப உகந்த மொழியாகப் பாலி மொழியினைப் பௌத்தர்கள் தொடக்க நிலையில் ஏற்றுப் போற்றினர். எனினும், பௌத்த நூல்களின் எழுச்சியால் பேச்சுமொழியான பாலிமொழி காலப்போக்கில் இலக்கிய மொழியாக மலர்ந்து செம்மொழித் தகுதிப்பாட்டினைத் தொட்டு நிற்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் மொழி

சமற்கிருதத்திற்கு இணையான வரலாற்றுத் தொன்மையினையும், இலக்கிய இலக்கணத் தனித்தன்மையினையும் பெற்றுச் சிறக்கும் தமிழ்மொழி இந்திய மொழிக் குடும்பங்களுள் மிகப்பெரிய மொழிக் குடும்பமாகத் திகழும் திராவிடமொழிக்

குடும்பத்தின் தலைமை வாய்ந்த மொழியாக வளர்ந்துள்ளது. பாணினிக்கு இணையான அல்லது பாணினியின் படைப்பையும் விஞ்சும் திறன்கொண்ட இலக்கணப் பண்பாட்டு நூலான தொல்காப்பியமும், கிரேக்கச் செம்மொழிக் கவிதைகளை விஞ்சும் சங்கப் படைப்புகளும், தன்னேரில்லாத தமிழ் மறையான திருக்குறளும், புரட்சிக் காப்பியங்களான சிலம்பும், மேகலையும் ஏனைய பிற இலக்கிய இலக்கணக் குவியல்களும் தமிழை உலகச் செம்மொழிகளுள் ஒன்றாக இணைத்து ஏராளமான வெளிநாட்டுஅறிஞர்களைக் காணச் செய்துள்ளன.

கிரேக்க மொழியினைப் போன்று செம்மொழித் தகுதிப்பாட்டினையும், வாழும் மொழி என்ற ஏற்றத்தினையும் தமிழ்மொழி ஒருங்கே பெற்றுச் சிறக்கின்றது. “என்று பிறந்தவள் என்றறியா இயல்பினள் எங்கள் தாய்” என்று பாரதியாரைப் பாடவைத்த இந்தமொழி சித்திய மொழிகளோடும், செமிட்டிக் மொழிகளோடும், ஏலாமைட் மொழிகளோடும், உரல் அல்டெயிக் மொழிகளோடும், கிரேக்க இலத்தீன் மொழிகளோடும் உறவு கொண்டுள்ள ஒரே இந்திய மொழி என்பதைப் பல்வேறு அறிஞர்களும் ஆய்ந்து காட்டியுள்ளனர். இம்மொழியின் வேர்களும், விழுதுகளும் பாரெங்கும் பரவி நிற்கும் பரந்து விரிந்த இப்பாங்கினை விரிவாய்வு செய்யும்போது உலக மொழிகளின் தாயாக இலங்கும் உயரிய சிறப்பை இது பெற்றிருப்பதை நிலைநாட்ட முடியும். இத்தகைய ஆய்வுகள் உலகச் செம்மொழிகளுள் ஒன்றாக இணையும் சிறப்பினைத் தமிழுக்கு நல்கும் என்பது உறுதி.

செம்மொழித்தகுதிகளும் வரையறைகளும்

ஒரு மொழி செம்மொழித்தகுதியை, உயர்வை அடைய சில தகுதிப்பாடுகள் மணவை முஸ்தபா உள்ளிட்ட மொழியியல் வல்லுநர்களால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை, 1.தொன்மை, 2. தனித்தன்மை, 3. பொதுமைப்பண்பு, 4. நடுநிலைமை, 5. கிளைமொழிகளின் தாய், 6. பட்டறிவு இலக்கியங்கள், 7. பிறமொழித்தன்மை, 8. சமயச் சார்பு, 9. உயர்சிந்தனை, 10. கலை, 11. மொழிக் கோட்பாடுகள் என்பனவாகும். இந்த பதினொரு தகுதிகளுள் முற்றிலும் பொருந்தக்கூடிய ஒரே மொழியாகத் ‘தமிழ்மொழி’ திகழ்கின்றது. அதாவது,

1.மனித நாகரிகம் தோன்றிய பகுதியில் முதலில் தோன்றிய தொன்மை. 2.2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இலக்கணமும் அதற்கு முன்னர் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே இலக்கியமும் தோன்றிய மொழி. 3.மனித வாழ்வைச் சாதி மதங்கொண்டு பிரிக்காமல் அகம்புறமெனப் பிரித்த பொதுமை. 4.குறிப்பிட்ட எச்சாராரையும் சாராமை, தமிழ், தமிழர் என்று கூடத் திருக்குறளில் சார்பின்மை கொண்ட நடுநிலைமை. 5.தென்மொழிகளுக்கு மட்டுமின்றி, பிராகூயி போன்ற வடமொழிகளுக்கும் தாய்மொழி எனும் தலைமை. 6.பிறமொழிகளில் கற்பனைப் படைப்புகளேயிருக்க, தமிழிலோ மனிதர்களே இலக்கியங்களில் வாழ்கின்றனர். அவர்தம் அனுபவங்களே பேசப்பட்டுள்ளன.

7. தொல் இலக்கியங்களில் பிறமொழித் தாக்கம் இருந்ததில்லை. 8. சங்க இலக்கியத்தின் சமயச் சார்பில்லாத தன்மை. 9.உலகினைப் பொதுத்தன்மையில் பார்க்கும் தனித்தன்மையே உயர்சிந்தனை. 10.இயல், இசை, நாடகம் எனும் பிரிவும், குடிமக்களையும் காப்பிய நாயகர்களாக்கிய உயர்வும். 11. பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்டு முன்பே தோன்றிய இலக்கியங்களிலிருந்தும், தமிழ்மொழி வழக்குகளிலிருந்தும் கோட்பாடுகளை வகுத்துத் தொல்காப்பியம் இயற்றப்பட்டது என, செம்மொழித் தகுதிகளனைத்தும் பொருந்தி அமைந்திருப்பதால் தமிழ் செம்மொழியாயிற்று.

வாழும் தமிழ்ச் செம்மொழி

தமிழ், சீனம், சமற்கிருதம், இலத்தீன், ஈப்ரு, கிரீக் போன்ற இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட மொழிகளில் பிறமொழிகள் எல்லாம் அறிஞர்களால் மட்டுமே பேசப்படும் மொழிகளாக இருக்கத் தமிழ் மட்டும் இன்னும் மக்கள் பேச்சு மொழியாகவும் எழுத்து மொழியாகவும் இருப்பதைக் காண முடிகின்றது. மற்ற மொழிகளை அறிஞர்கள் உயிரூட்டும் முயற்சியில் இருக்கையில் தமிழ் உயிர்ப்புள்ள மொழியாக உள்ளது. இப்படியான சில தனித்தன்மைகளைத் தமிழ் பெற்றுள்ளது.

இந்திய மொழிகளில் தமிழ் மட்டும்தான் நாற்பது நாடுகளில் பேசப்படும் மொழியாக உள்ளது. தமிழகத்தில் ஆட்சிமொழியாய் இருப்பதுபோல் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் என்று மூன்று நாடுகளிலும் ஆட்சி மொழியாகத் திகழ்கிறது. இன்று மென்பொருள் கணினித் துறைகளில் தமிழர்கள் தாம் அதிகமாக உலகநாடுகளில் பங்கினைப் புரிந்து வருகின்றனர். இன்றுள்ள வலைத் தளங்களில் தமிழுக்கான வலைத்தளங்களே மிகுதியாக உள்ளன. இந்திய மொழிகளில் தமிழுக்கு மட்டுமே மென்பொருள்கள் போன்ற கணினிக் கருவிகள் முதன்முதலாக மத்திய அரசால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியம் தோன்றி இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. இன்றும் அந்த இலக்கண நூலைப் படித்துப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. திருக்குறள், சங்க இலக்கியங்கள் போன்ற அனைத்துமே இன்றும் படித்துணரத் தக்கனவாக உள்ளன. மாற்றமில்லாததாய் இன்றும் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையில் உள்ளதாய் அமைந்துள்ள மொழி தமிழ் மட்டுமே.

தமிழின் தொன்மை

தமிழைச் செம்மொழியென மத்திய அரசு அறிவித்திருப்பது தமிழ் மக்களை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியுள்ளது. தமிழ் ஈராயிரம் ஆண்டுகளாகவே ஒரு செம்மொழியாகத் திகழ்ந்துள்ளது. இதைத் தமிழறிஞர்கள் மட்டுமின்றித் தமிழை விரும்பிக் கற்ற உலக அறிஞர்கள் பலரும் பலமுறை எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர்.

ஒரு செம்மொழிக்கு இரு தகுதிகள் கட்டாயமாக இருக்க வேண்டும். இலக்கிய வளமும் தொன்மையுமே அவ்விரு தகுதிகளாகும். இவற்றில் ஏதாவது ஒரு தகுதியை மட்டும் பெற்றிருந்தால் அந்த மொழி செம்மொழியெனக் கருதப்படுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, இந்தியாவின் வடகிழக்குப் பகுதியில் வசிக்கும் பழங்குடி மக்கள் பேசிவரும் முண்டா மொழிகள் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்தவை. ஆயினும் இந்த மொழிகளுக்கு இலக்கிய வளம் கிடையாது; எழுத்துக்கள் கூட இல்லை. ஆகையால் முண்டா மொழிகள் செம்மொழி என்ற தகுதியைப் பெறவில்லை. இன்னொரு பக்கம், ஆங்கில மொழி நிரம்பிய இலக்கிய வளம்பெற்ற மொழியாகத் திகழ்கின்றது. ஆயினும் இம்மொழியின் தொன்மை ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் இல்லை. ஆகவேதான் ஆங்கிலேயரும் தம் மொழியைச் செம்மொழி எனக் கூறிக்கொள்வதில்லை.

இந்திய நாட்டில் இலக்கிய வளமும் தொன்மையும் உள்ள மொழிகள் இரண்டேதான்; சமற்கிருதமும் தமிழும். ஆகையால்தான் மத்திய அரசின் அறிவிப்பு இவ்விரு இந்திய மொழிகளைச் செம்மொழிகளென அங்கீகரித்துள்ளது. இவற்றுள்

சமற்கிருதம் வேத காலத்திலிருந்தும் தமிழ் சங்க காலத்திலிருந்தும் நமக்குக் கிடைத்துள்ளதால், சமற்கிருதம் தமிழைவிடப் பழைமையானது என்று இன்று கிடைத்துள்ள சான்றுகளின் அடிப்படையில் பொதுவான ஒரு கருத்து உலக அறிஞர்களிடையே நிலவுகிறது. ஆயினும் வேதங்களிலேயே திராவிட மொழிச் சொற்கள் காணப்படுவதாலும், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் வடமேற்கு, வடகிழக்குப் பகுதிகளில் இன்றும் திராவிட மொழிகள் (பிராகூய், குருக், மால்தோ) பேசப்பட்டு வருவதாலும், சிந்துவெளிப் பண்பாடு திராவிட மக்களால் உருவாக்கப்பட்டது என்ற கருத்தை உலகின் பெரும்பாலான அறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதாலும் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த தமிழ் இந்தியாவின் மிகத் தொன்மையான முதல் செம்மொழி என்ற பெருமைக்கு உரித்தாகிறது.

தமிழ் இலக்கியத்திலேயே அதன் தொன்மைக்குப் பல சான்றுகள் இருப்பது உண்மைதான். ஆயினும், தமிழின் தொன்மையை ஐயத்திற்கு அப்பாற்பட்டு நிலைநாட்ட இலக்கியங்கள் மட்டும் போதாது. தொல்காப்பியம், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் முதலிய பழந்தமிழ் நூல்களின் காலக்கணிப்பைப் பற்றி அறிஞர்களிடையே கருத்து வேற்றுமை நிலவுகிறது. கல்வெட்டுகளும், பழைய காசுகளும், இலச்சினைகளும், எழுத்துப்பொறித்த மண்பாண்டச் சில்லுகளும் தமிழின் தொன்மைக்கு நேரடியான புறச் சான்றுகள் ஆகும்.

பழந்தமிழ் எழுத்துக்கள் : பிராமி எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுக்கள் தமிழ் நாட்டில், முக்கியமாக மதுரையைச் சுற்றிலும் உள்ள பகுதிகளில், இயற்கையான குகைகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வெழுத்துக்கள் அசோக மன்னரின் புகழ்பெற்ற கல்வெட்டுக்களில் காணப்படும் எழுத்துக்களைப் பெரும்பாலும் ஒத்திருப்பதால் தமிழ்நாட்டுக் குகைக் கல்வெட்டுகளின் காலம் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி அல்லது 2 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கமாக இருக்கலாம் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது. பிராகிருத மொழிகளுக்கான மௌரிய காலத்துப் பிராமி எழுத்துக்களைக் கூட்டியும் குறைத்தும், வேறு பல மாற்றங்களைப் புகுத்தியும் தமிழை எழுதுவதற்கு ஏற்ற தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துமுறை உருவாக்கப்பட்டது. இந்த எழுத்துக்களே தமிழ் மொழியை எழுத குகைக் கல்வெட்டுக்களிலும், காசுகளிலும், இலச்சினைகளிலும், சில்லுகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. இவையே சங்ககாலத் தமிழ் எழுத்துக்கள் ஆகும்.

கல்வெட்டுகள்: குகைக் கல்வெட்டுகளில் மிகவும் முக்கியமானவை மூன்று. அவை, மாங்குளத்தில் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனும் (கி.மு.2 ஆம் நூற்றாண்டு) ஜம்பையில் அதியன் நெடுமான் அஞ்சியும் (கி.பி.முதல் நூற்றாண்டு), புகலூரில் சேரல் இரும்பொறையும் (கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டு) வெட்டி வைத்த கல்வெட்டுகளாகும். இக்கல்வெட்டுகளின் எழுத்தமைதியைக் கொண்டு இவை சங்ககாலத்தைச் சார்ந்தவை என்று உறுதியாகக் கூறலாம்.

நடுகற்கள்: அண்மையில் வைகைக் கரையில் புலிமான்கோம்பை என்ற ஊரில் மூன்று நடுகற்களும், தாதப்பட்டி என்ற ஊரில் மேலும் ஒரு நடுகல்லும் கிடைத்துள்ளன. இவை பெருங்கற்காலச் சின்னங்களாகும். இவற்றில் தமிழ் பிராமி எழுத்துக்களில் தமிழ் மொழியில் கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. எழுத்தமைதியிலிருந்து இவற்றின் காலத்தைக் கி.மு. 2-1நூற்றாண்டுகள் எனக் கணிக்கலாம். புலிமான் கோம்பையில் ஒரு நடுகல்லில் தொல்காப்பியம் கூறும் ஆகோள் என்ற சொல் காணப்படுகிறது. சங்க நூல்களில் நடுகற்களைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளை இந்த நடுகற்கள் உறுதிசெய்கின்றன. ஆகையால் இக்கல்வெட்டுகள் மிகவும் சிறப்பான கண்டுபிடிப்புகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

காசுகள்: பாண்டியன் பெருவழுதியின் பெயர் பொறித்த செப்புக் காசு அதன் எழுத்தமைதிலிருந்து கி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது. கி.பி.முதல் நூற்றாண்டில் வெளியிடப்பட்ட இரும்பொறை என்ற பெயர் பொறித்த செப்புக்காசுகள் கரூரில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்குப் பிற்காலத்திய சேர மன்னர்களான மாக்கோதை, குட்டுவன் கோதை ஆகியோரின் பெயர்கள் பொறித்த வெள்ளிக் காசுகளும் கிடைத்துள்ளன.

இலச்சினைகளும் மோதிரங்களும் சங்ககாலத் தமிழர்கள் பொன், வெள்ளி, செம்பு உலோகங்களால் ஆக்கிய இலச்சினைகளையும் மோதிரங்களையும் பயன்படுத்தினர். அண்மைக்காலத்தில் கரூரில் அமராவதி ஆற்றுப்படுகையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தமிழ்ப்பிராமி எழுத்துக்கள் பொறித்த பல இலச்சினைகளும் மோதிரங்களும் சங்ககாலத்தைச் சார்ந்தவைகளாகும்.

சில்லுகள்: தமிழகமெங்கும் நடைபெற்றுவரும் அகழ்வாய்வுகளில் நூற்றுக்கணக்கான எழுத்துப் பொறித்த சில்லுகள் கிடைத்துவருகின்றன. இவற்றைத் தொல்லியல் முறைப்படி ஆய்வு செய்த அறிஞர்கள் இவற்றின் காலம் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டு வரை என்று கணித்துள்ளனர். ஆயினும் வரலாற்று அறிஞர்கள் இதுவரை இச்சில்லுகள் காட்டும் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றிக் கவனம் செலுத்தவில்லை. எழுத்துப் பொறித்த சில்லுகள் தமிழகமெங்கும் சின்னஞ்சிறு குக்கிராமங்களிலும் அகழ்வு செய்யும்போது கிடைத்து வருகின்றன. இந்திய நாட்டிலேயே தமிழகத்தில்தான் எழுத்துப் பொறித்த சில்லுகள் மிக அதிகளவில் கிடைத்துள்ளன. சாமானிய மக்கள் தங்கள் வீடுகளில் புழங்கிய சட்டி, பானைகளின் மீது கையில் கிடைத்த இரும்பாணியைக் கொண்டு தங்கள் பெயர்களைக் கீறியுள்ளனர். சங்ககாலத்தில் தமிழகத்தில் எழுத்தறிவு மிகவும் பரவலாக இருந்துள்ளது என்பதற்கு இச்சில்லுகள் மிக முக்கியமான புறச்சான்றாக உள்ளன.

வெளிநாடுகளில்: தமிழர்கள் சங்ககாலத்திற்கு, முன்னரே மேலை நாடுகளுடனும் வாணிபத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்று சங்கப் பாடல்கள் மூலமாகவும், தமிழகத்தில் அதிகமாகக் கிடைக்கும் ரோமானிய நாணயங்களிலிருந்தும் ஏற்கெனவே தெரியவந்துள்ளது. தமிழ் பிராமி எழுத்துக்கள் பொறித்த சில்லுகள் எகிப்து நாட்டில் செங்கடல் கரையில் உள்ள துறைமுகங்களிலிருந்தும், தாய்லாந்து நாட்டில் அகழ்வு ஆய்வுகளிலும் கிடைத்துள்ளது. இவை தமிழரின் வெளிநாட்டு வாணிபத்தை உறுதி செய்கின்றன. தமிழ் மொழியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள இச்சில்லுகளின் காலம் கி.பி.1-2 நூற்றாண்டுகள் எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழின் தொன்மைக்கும் செம்மொழி என்ற தகுதிக்கும் இரு தூண்களாக விளங்கும் சங்க இலக்கியங்களையும், கல்வெட்டுகள், காசுகள், இலச்சினைகள், சில்லுகள் போன்ற புறச் சான்றுகளையும் மேலும் ஆய்ந்து அவற்றின் அருமை பெருமைகளை உலகறியச் செய்வது இன்றைய தமிழறிஞர்களின் தலையாய கடமையாகும்.

தமிழின் சிறப்புகள்

தமிழ்மொழி மிகுந்த பழைமைச் சிறப்பு வாய்ந்த மொழி; ஏனைய தற்கால இந்திய மொழிகளின் இலக்கியங்களுக்கெல்லாம் காலத்தில் மிகவும் முற்பட்ட

ஏறத்தாழ ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் அதற்கு மேலும் முற்பட்ட பேரிலக்கியங்களைக் கொண்டது தமிழ் மொழி. தமிழில் மிகப் பழம்பெருநூல் தொல்காப்பியம். தொன்மைக்காலக் கல்வெட்டுகளிலிருந்து, இந்நூலின் பகுதிகள் காலத்தால் மிக முற்பட்டவை எனவும் ஏறத்தாழ கி.மு.200 க்கு முன்பே இந்நூல் எழுந்துள்ளது எனவும் தெரிகின்றது. பழந்தமிழரின் பேரிலக்கியங்கள் சங்க இலக்கியங்களாகும். அவை பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகை நூல்களும் பிறவும் ஆகும். அவை ஏறத்தாழ கி.பி. முதல் இரு நூற்றாண்டுகளில் எழுந்தவை எனக் கொள்ளலாம். அவை, வடமொழியில் காளிதாசரின் பேரிலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு இரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றிவிட்டன. மதச்சார்பற்ற இந்தியாவில் முதன்முதலில் எழுந்த மதச் சார்பற்ற பெருங்கவிதை இலக்கியத் தொகுப்பு (சங்க இலக்கியங்கள்) என்றால் அது மிகையாகாது.

தமிழ் இந்தியாவில் தோன்றிய இந்திய மண்ணிற்கு மட்டுமே தனிச் சிறப்பான இலக்கிய மரபினைக் கொண்டது. இந்த இலக்கிய மரபு வடமொழியிலிருந்து பெறப்பட்டது அன்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உண்மையைச் சொல்வதானால், தென்னாட்டில் (தென்னிந்தியாவில்) சமற்கிருத மொழியின் செல்வாக்கு வலிமை பெறுவதற்கு முன்னரே தமிழ் இலக்கியங்கள் தோன்றிவிட்டன. அதனால்தான் தமிழ் இலக்கியங்கள் யாவும் வடமொழியில் அல்லது வேறு இந்திய மொழிகளில் உள்ள எந்த இலக்கியத்தையும் போல இல்லாமல் தன்மையால் இயல்பாய் முற்றிலும் மாறுபட்டுத் தனிச்சிறப்புடன் விளங்குகின்றன.

சிறந்த இலக்கியக் கொள்கை, விழுமிய இலக்கண மரபுகள், உயர்ந்த முருகியற் செம்மை, இவை அனைத்திற்கும் மேலாக, தனித்து விளங்கும் தனக்கேயுரிய மிகப் பெரிய இலக்கியச் செல்வம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிலங்குவது தமிழ் மொழியாகும். வடமொழியிலோ வேறு எந்த இலக்கிய மொழியிலோ காணப்படாத, வேறு எந்த இந்திய மொழியிலோ காணப்படாத அவற்றிலிருந்து முற்றிலுமாக வேறுபட்டு விளங்குகின்ற, இந்தியப் பெருநாட்டினுக்கு உரித்தான இந்திய மக்களிடம் காணப்படுகிற கலை நயம் தோய்ந்த ஒருவகை நுட்ப உணர்வைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளன. வளமிக்க விரிந்து பரந்த அறிவின் மாட்சியும் மரபும் அவற்றின்கண் பெரிதும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

தமிழ் மொழியின் செவ்வியல் இலக்கியங்களின் தன்மை, அவற்றைச் சமற்கிருதம், கிரேக்கம், இலத்தீனம், சீனம், பாரசீகம், அரபு ஆகிய மொழிகளில் எழுந்து விளங்கும் பேரிலக்கியங்களுக்கு நிகராக எண்ணத்தக்க நிலையை, தகுதியை அவற்றுக்கு வழங்குகின்றது. தமிழ் இலக்கியங்களின் சொற்செறிவும், பொருளாழமும், அவற்றின் நுட்பமும் திண்மையும் (Subtlety) அகலமும் விரிவும் (Profundity), அவை நுவலும் பல்வேறு பாடுபொருள்களும் களமும்(Varied Scope) நவீன காலத்திற்கு முந்தைய இந்திய இலக்கியங்களில், கால அளவில் முற்பட்ட பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் மட்டுமே, சமூகத்தில் தாழ்வுற்ற, பிற்பட்ட, கடைப்பட்ட மக்களையும் கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளன. அவற்றின் மனிதகுலம் அனைத்தையும் வயப்படுத்தும் உலகளாவிய கோட்பாடும்(Universality) தமிழ்மொழியை உலகம் தழுவிய மிகப்பெரிய செவ்வியல் மொழி, மரபுகள், இலக்கியங்களுடன் ஒருங்கே வைத்து, அவற்றுள் ஒன்று வள்ளுவர் வழங்கிய திருக்குறள் ஒழுக்க நெறிகளைக் கற்பிக்கும் உலகின் தலைசிறந்த அறநூல் என்பதனை அனைவரும் அறிவோம். எனினும் இந்த நூல், தமிழில் செவ்வியல் மொழி, இலக்கிய மரபுகளைத் தம்முள் கொண்டு விளங்குகிற, ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பெரிதும் வேறுபட்ட பாடுபொருள்களை உடைய, பல்வேறு பெருநூல்களின் வாயிலாக,

மனிதகுலம் வாழ்வியலின் ஒவ்வொரு பரிணாமமும், ஒவ்வொரு தோற்றமும் மிக நுட்பமாகவும், விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இலக்கியப் படைப்புகளின் ஆய்வுக்குட்படாத, இவற்றின் ஒளிபடாத வாழ்வியல் துறைகளே இல்லை எனலாம்.

தமிழ் மொழி நவீனகால இந்தியப் பண்பாடு, மரபுகளின் முதன்மையான, தனித்துவம் உடைய வாயில்களில் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. சமற்கிருதக் கவிதை மரபின்மீது தென்னக மரபுகளின் செல்வாக்கைப் பற்றி நான் மிக விரிவாக எழுதியுள்ளேன். இதற்கு நிகராக இன்னொரு முக்கியச் செய்தியுமுண்டு; தமிழில் சங்கத் தொகை நூல்களின் காலத்தில் தோன்றிப் பரவத் தொடங்கிய இந்து சமயச் சார்புடைய, புனிதமான (வழிபாட்டுப்) பேரிலக்கியங்கள் நவீனகால (இந்திய) இந்து சமய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உறுதுணையாக இருந்துள்ளன. அந்தப் பக்தி இலக்கியச் சிந்தனைகளும், கருத்துக்களும் (தெலுங்கு, கன்னடம், சமற்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் எழுந்த பாகவத புராணத்திலும் ஏனைய நூல்களிலும் எடுத்தாளப் பெற்று, அவற்றின் வழியாக, இந்தியத் திருநாடு முழுவதும் பரவின. ‘வேதங்களுக்கு ஒப்பானவை’ என்று போற்றப்படும் புனிதமான சமய (பக்தி) இலக்கியங்கள் தமிழிலுள்ளன; இவை தமிழுக்கே உரியன. இவை தென்னிந்திய வைணவத் திருக்கோயில்களில் (திருப்பதி முதலானவை) வேத மந்திரங்களுடன் சேர்ந்து ஓதப்பெறுகின்றன. தற்கால இந்தோ - ஆரிய மொழிகளுக்கு எவ்வாறு வடமொழி (சமற்கிருதம்) மூலமொழியாக விளங்குகின்றதோ அதேபோன்று தற்காலத் தமிழ், மலையாள மொழி இலக்கியங்களுக்குச் செவ்வியல் மொழியாகத் திகழ்ந்த தொன்மைத் தமிழே மூலமொழியாக விளங்குகின்றது.

தமிழ்ச் செம்மொழி நூல்கள்

கி.மு.1000 ஆண்டு பழைமை வாய்ந்த தொல்காப்பியம், மொழிக்கும் வாழ்க்கைக்கும் இலக்கணம் வகுத்தது. கி.மு. 900 முதல் கி.பி.100 வரை ஐயன் வள்ளுவ ஆசானின் திருக்குறள், நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய எட்டுத்தொகையின் நூல்கள், - கி.பி. 200 இல் பரிபாடல் - பத்துப்பாட்டில் உள்ள திருமுருகாற்றுப்படை, - கி.பி. 300 இல் கலித்தொகை - திருமூலரின் திருமந்திரம் - முத்தொள்ளாயிரம், - கி.பி. 400 இல் ஆசாரக்கோவை - ஏலாதி - முதலிய நீதிநூல்கள், - கி.பி.500 இல் கல்லாடம் - கி.பி.600 இல் சிலப்பதிகாரம் - மணிமேகலை - பெருங்கதை, - கி.பி.700 இல் நாவுக்கரசர் - திருஞான சம்பந்தர் - தேவராப்பாடல்கள் - கி.பி. 800 இல் நாலடியார் - கி.பி.900 இல் முற்பகுதி ஆழ்வார் அருந்தமிழ், நடுப்பகுதி - சுந்தரர் தேவாரம் - பிற்பகுதி மணிவாசகரின் திருவாசகம் - கி.பி 1000 இல் சீவகசிந்தாமணி - கி.பி. 1100 இல் பெரிய புராணம், - கி.பி 1200 இல் கம்பராமாயணம் - கி.பி 1300 இல் கலிங்கத்துப்பரணி, -கி.பி 1400 இல் வில்லிபாரதம் - கி.பி 1500 இல் அருணகிரியின் திருப்புகழ் - கி.பி 1600 இல் குமரகுருபரர் சுவாமிகள் பிரபந்ததிரட்டு - கி.பி 1700 இல் சிவப்பிரகாசஅடிகளின் நான்மணி மாலை - குற்றாலக்குறவஞ்சி, திருவிளையாடல் புராணம் - கி.பி 1800 இல் சீறாப்புராணம் - தேம்பாவணி, தாயுமானவர் பாடல் - கி.பி 1900 இல் மனோன்மணியக் காவியம் - மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களின் தலபுராணங்கள் - வடலூர் வள்ளல் பெருமானின் திருவருட்பா, பாரதி, பாரதிதாசன் படைப்புகள், கி.பி. 2000 இல் நவீன இலக்கியங்கள்

தமிழ்ச் செம்மொழி அறிந்தேற்பு

> "ஓங்கல் இடைவந்து உயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
> ஏங்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்றும் - ஆங்கவற்றுள்
> மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன்(று) ஏனையது
> தன்னே ரிலாத தமிழ்!"

என்று தனக்கு நிகரொன்றும் இல்லாத மொழி தமிழ் என ஒரு தனிப்பாடல் பகர்கிறது. அந்தத் தன்னேரில்லா இனிய தமிழ்மொழி நம் தாய்மொழி என எண்ணுந்தோறும் இதயம் விம்மி விம்மிப் பெருமிதம் கொள்கிறது.

1887 இல் முதன்முதலாக, பரிதிமாற்கலைஞர் அவர்கள் 'தமிழ்மொழியின் வரலாறு' என்ற தமது நூலின் முடிவுரையில், "திருந்திய பண்புஞ் சீர்த்த நாகரிகமும், பொருந்திய தூய்மொழி புகல் செம்மொழியாம் என்பது இலக்கணம். இம்மொழி நூலிலக்கணம் தமிழ் மொழியின் கண்ணும் அமைந்திருத்தல் தேற்றம்" எனக் கூறி, உரிய விளக்கங்கள் அளித்து, "தென்னாட்டின்கட் சிறந்தொளிராநின்ற அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மொழி எவ்வாற்றான் ஆராய்ந்த வழியும் உயர்தனிச் செம்மொழியேயாம் என்பது நிச்சயம்" என்று தமிழ்மொழியைச் செம்மொழி என நூறாண்டுகளுக்கு முன்பே அறுதியிட்டு, உறுதியாக நிலைநாட்டிக் குரல் கொடுத்தார்.

தமிழ் மொழியைச் செம்மொழியென்று பிரகடனப் படுத்துவதற்கு அடித்தளம் அமைத்த பரிதிமாற்கலைஞர் - நூறாண்டுக் கால மொழி உரிமை வரலாற்றைத் தொடங்கி வைத்த தமிழறிஞர் - ஏறத்தாழ 33 ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழ்ந்த அப்பெருமகனார் தமிழ் மொழி வரலாற்றில் நிலைத்த புகழைக் கொண்டுள்ளார் என்பது நினைந்து பெருமிதம் கொள்ளத்தக்கது. பரிதிமாற்கலைஞர் தமிழ் செம்மொழியென 1887 ஆம் ஆண்டு குரல் கொடுத்ததற்கு 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக 1856 ஆம் ஆண்டில் மேனாட்டுத் தமிழறிஞர் கால்டுவெல் அவர்கள், தாம் எழுதிய திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் (A Comparative Grammar of the Dravidian Languages) என்ற உன்னதமான நூலில், "திராவிட மொழிகள் அனைத்திலும், உயர்தனிச் செம்மொழியாய் நிலைபெற்று விளங்கும் தமிழ், தன்னிடையே இடம் பெற்றிருக்கும் சமஸ்கிருதச் சொற்களை அறவே ஒழித்துவிட்டு உயிர் வாழ்வதோடு அவற்றின் துணையை ஒரு சிறிதும் வேண்டாமல் வளம் பெற்று வளர்வதும் இயலும்" என்று எழுதியுள்ளார்.

'திராவிட மொழிகள்(Dravidian Languages)' என்ற சொல்லாக்கத்தை உருவாக்கித் தந்த அறிஞர் கால்டுவெல் அவர்களின் நூல்கள் தமிழகத்தின் பிராமணர் அல்லாதார் இயக்கத்திற்கு ஊக்கமளிப்பதாக அமைந்தன. தமிழ், தமிழர்தம் நாகரிகம், பண்பாடு ஆகியவற்றில் அவர் கொண்டிருந்த பற்றின் அடிப்படையிலேதான், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இரண்டாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டின்போது அவரது திருவுருவச் சிலையைச் சென்னை மெரினா கடற்கரை காமராசர் சாலையில் 02.01.1968 அன்று நிறுவினார். டாக்டர் கால்டுவெல் அவர்கள் தமிழைச் செம்மொழியென்று அறிவித்து; செம்மொழி வரலாற்றில் நமக்கு மாணிக்கப் புதையலாகக் கிடைத்திட்ட மகத்தான பொன்னேடாகும்.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் 15.03.1918 அன்று சென்னைப் பச்சையப்பன் கலாசாலை மண்டபத்தில் நடத்திய கூட்டத்தில் திராவிட மொழிகளுள் தொன்மையும் சீர்மையும் தலைமையும் பெற்றொளிர்கின்ற உயர்தனிச் செம்மொழி தமிழேயாம்; அந்தத் தமிழ் மொழியைச் சர்வகலா சங்கத்தாரால் ஆரியம், அரேபியம், பாரசீகம் முதலிய ஏனைத் தனி மொழிகளோடொப்ப வைத்துப் போற்றப்பட வேண்டுமென்னும் தீர்மானம் கே.சுப்பிரமணியபிள்ளை முன்மொழிய, ரா.பி.சேதுபிள்ளை வழிமொழிய நிறைவேற்றப்பட்டது. 1911 ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்ட கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் தொடங்கிய காலம் முதல் தமது வாழ்நாள் இறுதிவரை அதன் தலைவராக இருந்து அரும் பணியாற்றியவர் தமிழறிஞர் த.வே.உமாமகேசுவரம் பிள்ளை அவர்கள்.

தஞ்சை - கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஏழு - எட்டாம் ஆண்டுகளுக்கான விழா 1919 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 24,25 ஆகிய நாட்களில் திருக்கோவலூர் ஆதீனம், திருப்பாதிரிப்புலியூர் திருஞானியார் மடத்தின் தலைவர் திரு.சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாச்சார்ய சுவாமிகள் அவர்கள் தலைமையில், தமிழவேள் த.வே.உமாமகேசுவரம் பிள்ளை, தமிழறிஞர் வேங்கடசாமிநாட்டார், திரு.டி.என்.குருமூர்த்திப் பிள்ளை, திரு.டி.கூரத்தாழ்வார் முதலியார் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. அவ்விழாவில், “தமிழ்மொழியானது தொன்மையும், சீர்மையும், செம்மையும் வாய்ந்து விளங்குகின்ற ஓர் உயர்தனிச் செம்மொழியென உறுதிப்பட பல திறத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதால், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார் தாம் இதுகாறும் கொண்டிருந்த செம்மொழியே என்பதை ஒப்புக்கொண்டு, இத்தென்னாட்டுப் பல்கலைக் கழகத்தில் அதற்கு முறைப்படி முதலிடமும், உரிமைகளும் கொடுக்கவேண்டும்” என்று வற்புறுத்தித் தீர்மானம் இயற்றப்பட்டது.

செம்மொழி வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய மைல்கல் போன்று அமைந்த மகத்தான இந்தத் தீர்மானம்தான் தமிழ்மொழியை உயர்தனிச் செம்மொழியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று அமைப்புரீதியாகக் கோரி நிறைவேற்றப்பட்ட முதல் தீர்மானம் ஆகும். எனவே, செம்மொழி வரலாற்றில் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பணி, ஆற்றல் மிக்கதோர் அத்தியாயமாக இடம்பெற்றுள்ளது. 1919 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 22 ஆம் நாளன்று திருச்சி டவுன்ஹாலில் நடைபெற்ற பிராமணர் அல்லாதார் மாநாட்டில் சென்னைப் பல்கலைக்கழமும், அரசுப்பணித் தேர்வாளர்களும்; பாரசீக மொழி, அரேபிய மொழி, வடமொழி ஆகிய மொழிகளுக்குச் சமமாக; செறிவும், செழிப்பும் நிறைந்த மிகப் பழைமை வாய்ந்த இலக்கியங்களைக் கொண்டுள்ள தமிழ்மொழியை, செம்மொழியாக அங்கீகாரம் செய்யவேண்டும் எனும் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

அதன்பின்னர், விடுதலைப் போராட்ட வீரரும், அகில இந்திய காங்கிரசு தலைவர்களுள் ஒருவரும், பாகிஸ்தான் பிரிவினையைத் தீவிரமாக எதிர்த்தவரும், உருது, அரேபியம், இந்தி, பாரசீகம், வங்காளம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளைக் கற்றுத் தேர்ந்த பன்மொழி அறிஞரும், கவிஞரும் பண்டித நேரு அவர்களின் மத்திய அமைச்சரவையில் இந்தியாவின் முதல் கல்வி அமைச்சராகப் பணியாற்றியவரும், இலவசத் தொடக்கக் கல்வியை அறிமுகப்படுத்தியவரும், இந்தியத் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களை உருவாக்கியவருமான மௌலானா அபுல்கலாம் ஆசாத் அவர்கள், 15.03.1951 அன்று - சாகித்திய அகாடமியை உருவாக்குவதற்காக நடத்தப்பட்ட மாநாட்டில் தொடக்க உரையாற்றியபோது, “இந்திய அரசியல் சட்டத்தால் அங்கீகாரம் செய்யப்பட்டுள்ள பதினான்கு மொழிகளுள் சமற்கிருதமும், தமிழும் அடங்கும். தமிழ்மொழி செழுமையும், தொன்மையும் மிக்க இலக்கியத்தைக் கொண்டது.

அம்மொழியிலுள்ள கவிதைகள் வெளிநாட்டு மொழிகளில் மொழியாக்கம் செய்வதற்குரிய தகுதி படைத்தவை. தமிழ் உண்மையிலேயே ஒரு செம்மொழி என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். தமிழ் செம்மொழியென அங்கீகாரம் செய்வதற்குரிய தகுதிப்பாடுகள் அனைத்தும் பண்டைக் காலத்தைச் சார்ந்தவை" என்று குறிப்பிட்டார். இக்கூற்று ஓர் ஆவணமாகவே போற்றப்படத்தக்கதாகும்.

1955 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 26,27,28 ஆகிய நாட்களில் சிதம்பரம் - அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற அகில இந்தியக் கீழ்த்திசை மாநாட்டில் தலைமையுரை ஆற்றிய பேராசிரியர் தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார், மௌலானா அபுல்கலாம் ஆசாத் அவர்களின் இந்த உரையைச் சுட்டிக்காட்டி, "அவ்வாறு தமிழ்மொழியைச் செம்மொழியென அங்கீகாரம் அளித்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படித் தேவையான அங்கீகாரத்தை இந்தக் கீழ்த்திசை மாநாடு வழங்கவில்லையெனில், வேறு யார்தாம் வழங்கமுடியும்?" என்று வினாக்கணை தொடுத்தார். 1966 ஆம் ஆண்டில் மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் தமது நுண்ணிய ஆய்வு ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு, தமிழ்மொழி செம்மொழியே என மொழி அறிஞர்கள் அனைவரும் ஏற்றுப் போற்றும் வகையில், உரிய சான்றுகளுடன் "உலகின் முதன்மையான செம்மொழி (The Primary Classical Language of the World)" என்ற அரிய நூல் ஒன்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டார்.

பாவாணர் அந்நூலில் எடுத்துரைத்த அசைக்க முடியாத ஆதாரங்கள் தமிழ் ஆர்வலர்களையும், அறிஞர்களையும் மட்டுமல்லாமல், பிறமொழி அறிஞர்களையும் குறிப்பாக, வடமொழி மற்றும் ஆங்கிலப் புலமை மிக்கோரையும் பெரிதும் ஈர்த்து ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்தன. பாவாணரின் தமிழ்மொழி மேதைமையையும், ஆழ்ந்த தமிழ்ப் பற்றினையும், தமிழ் செம்மொழியே என அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு அவர் எடுத்துக்கொண்ட சீரிய முயற்சிகளையும் பாராட்டிப் போற்றிடும் வகையில், 1974 இல் "செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்" ஒன்று நிறுவப்பட்டு, அதன் முதல் இயக்குநராக மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்.

கிரேக்க மொழியுடன் தமிழ்மொழியாளரின் உறவு தொடங்குவதற்கு முன்னரே, தமிழ்மொழி செம்மொழித் தகுதியை அடைந்துவிட்டது என்று கில்பர்ட் சிலேட்டர் குறிப்பிடுகின்றார். தமிழ்மொழி கிரேக்க மொழியைவிட மேன்மையானது என்றும், ஆங்கிலம் மற்றும் செருமன் மொழியைவிட ஆற்றல் வாய்ந்தது என்றும் டாக்டர் வின்சுலோ குறிப்பிட்டுள்ளார். பிரெஞ்சு இந்தியவியல் அறிஞர் பியரி மெய்லி செம்மொழித் தமிழின் சங்கப் பாடல்கள், கிரேக்க மொழியின் நுட்பமான கவிதைத் தொகுதிகளுக்கு அறைகூவலாக விளங்குகின்றன என்கிறார். தமிழ் மீது கொண்ட பற்றால் 'நன்னெறி முருகன்' எனத் தம் பெயரை மாற்றிக் கொண்ட, மேற்கு வங்கத்தைச் சேர்ந்த இந்திய மொழிகள் குறித்த ஆய்வியல் அறிஞர் பேராசிரியர் டாக்டர் சுனீத்குமார் சட்டர்ஜி, 'தற்போதைய இந்தியப்பண்பாடு மற்றும் சமயத் தத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில் திராவிட மொழியே பாவு நூலாகவும், ஆரியமொழி ஊடிழையாகவும் உள்ளன. இந்தியப் பண்பாட்டுச் செல்வத்துக்குத் திராவிடர்கள் ஆற்றிய பங்கு ஐம்பது விழுக்காட்டுக்குக் குறையாதது' என்று தெளிவாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

அறிஞர் ஏ.கே.இராமானுசன் 'இலக்கிய இயற்கையடைவு' என்ற தம் நூலில், இந்தியாவின் இரண்டு செம்மொழிகளுள் ஒன்றான தமிழ் மட்டுமே, சமகால இந்திய நிகழ் மொழியாகும் என்றும், இது கடந்தகாலத் தொல் பழைமையோடு தொடர்ந்து

வழக்கு மொழியாக மக்களிடையே ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக உள்ளது என்றும் கூறியுள்ளார். சங்க இலக்கியங்கள் புகழ்பெற்ற காலப்பழைமை கனிந்த தமிழ்ப் பாடல்களாகச் செம்மையுடன் விளங்குகின்றன என்று டாக்டர் கமில்சுவலபில் தெரிவிக்கிறார். மொகஞ்சதாரோ என்ற இடத்தைக் கண்டுபிடித்த பேராசிரியர் ஆர்.டி.பானர்ஜி ஆரியர்கள் வருகை புரிந்த காலத்திற்குப் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கும் முன்னரே அமைந்திருந்த, சிந்துவெளி நாகரிகமானது, ஆரிய நாகரிகத்திற்கும் முந்தைய அதிசய நாகரிகம் என்பதை நிலை நிறுத்தியுள்ளது என்றும், அம்மக்களைத் திராவிடர்கள் அல்லது திராவிட இனத்தில் மூத்தவர்கள் என்று தென்னிந்தியாவில், திராவிட மொழிகளைப் பேச்சு வழக்காகக் கொண்டு வாழும் பல்வேறு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகப் பின்னர்ச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது என்றும் எழுதியுள்ளார். சொல்லமைவு நுணுக்கத்தைப் பெருமளவில் வடஇந்திய மொழிகளுக்குத் தமிழ்மொழி வழங்கியுள்ளதை முனைவர் பர்ரோ பட்டியலிட்டுள்ளார்.

இத்தகைய பல்வேறு அறிஞர்களின் கருத்துக்களுடன் தமிழைச் செம்மொழியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று, தக்க வரலாற்றுப் பின்னணியோடும், சான்றுகளோடும், அரசின் சார்பில் மத்திய அரசின் கல்வித்துறைக்கு அனுப்பப்பட்ட இந்த அறிக்கை மீது ஆய்வு செய்து கருத்துரை வழங்குமாறு மைசூரிலுள்ள இந்திய மொழிகள் நடுவண் ஆணையத்திற்கு மத்திய அரசு அனுப்பியது. அந்த ஆணையமும், “செம்மொழிக்குரிய அனைத்துத் தகுதிப்பாடுகளும் தமிழுக்கு இருப்பதால், நடுவண் அரசு தமிழைச் செம்மொழியாக அறிவிக்கலாம்” என மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்தது. இதற்கிடையே, இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பாரம்பரியம் மிக்க நம் தமிழ்மொழியைச் செவ்வியல் மொழி வரிசையில் சேர்த்து, அதன் வளர்ச்சிக்கு நிதியுதவி அளிக்க வேண்டுமென மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் உட்பட தமிழகத்திலுள்ள அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி மத்திய அரசை வலியுறுத்தின.

தலைநகர்த் தமிழ்ச் சங்கம், தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம் மற்றும் தமிழ் அமைப்புகள் சார்பில், தமிழை மத்திய ஆட்சிமொழியாகவும், செவ்வியல் மொழியாகவும் ஏற்றிடக்கோரி, தில்லியில் 2000 ஏப்ரல் திங்கள் 29,30 ஆகிய நாட்களில் மாநாடு ஒன்றை நடத்தி அதன் மூலம் மத்திய அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டது. பேராசிரியர் இ.மறைமலை அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க, 2000 ஏப்ரல் திங்களில் அமெரிக்கத் தமிழறிஞர் பேராசிரியர் முனைவர் ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட்டு அவர்கள், தமிழ்மொழியைச் செம்மொழியெனக் கூறும் நிலைப்பாடு பற்றி வழங்கிய அறிக்கை, உலகெங்கிலும் உள்ள கல்வியாளர்களின் கவனத்தைப் பெரிதும் ஈர்த்தது. ஆங்கிலத்தில் வரையப்பட்ட கருத்தாழம் மிக்க அந்த அறிக்கை தமிழ்ச் செம்மொழி வரலாற்றில் ஓர் ஆணிமுத்தை ஒத்த அத்தியாயமாகும். அமெரிக்காவிலுள்ள பர்க்லி நகரில் அமைந்துள்ள கலி∴போர்னியா பல்கலைக்கழகத்தில் 1975 ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ் பேராசிரியராகக் பணிபுரிந்து வரும் ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட் ஹார்வர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் வடமொழி இலக்கியம் பயின்று மாடிசன் நகரில் உள்ள விஸ்கான்சின் பல்கலைக்கழகத்தில் வடமொழிப் பேராசிரியராகவே பணியாற்றியவர். தமிழ், வடமொழி, ஐரோப்பியச் செம்மொழிகளான இலத்தீனம், கிரேக்கம், இரஷ்யன், செருமன், பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகளின் இலக்கியங்களை விரிவாகக் கற்றிறிந்தவர். இந்தி மொழியில் மகாதேவி வர்மா, துளசிதாசர், கபீர் ஆகிய பெருமக்களின் இலக்கியப் படைப்புகளையும் விரிவாகப் படித்தறிந்தவர்.

இத்தகைய பன்மொழிப் புலமையையும், இலக்கியத் திறனறிவினையும் ஒருங்கே பெற்ற பேராசிரியர் ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட் அவர்கள். தமிழ்மொழி உலகின் மிகவுயர்ந்த செவ்வியல் இலக்கியங்களையும், மரபுச் செல்வங்களையும் பெற்றுத் திகழும் உயர்தனிச் செம்மொழிகளுள் ஒன்று என்பதனை எவ்விதத் தயக்கமும் இன்றித் தெளிவாக அறுதியிட்டுக் கூறலாம். தமிழ் ஒரு செவ்வியல் மொழி என்ற கருத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக இதைப்போன்று ஒரு கட்டுரை எழுத வேண்டியுள்ளது என்ற எண்ணமே இயல்புக்கு மாறானதாகத் தோன்றியது. இச்செயல் எப்படியிருக்கிறது என்றால், இந்தியா ஒரு மிகப்பெரிய நாடு, இந்துசமயம் உலகின் மிகப்பெரிய சமயங்களுள் ஒன்று என்னும் கூற்றை நிலைநாட்ட முற்படுவது போன்றுள்ளது. தமிழ் செவ்வியல் மொழி என்னும் தகுதி நிலையை மறுக்க முனைவது, இந்தியப் பண்பாட்டின் பெருமைக்கும், வளமைக்கும் இன்றியமையாத மையக் கூறாக விளங்கும் உயிராதாரமாக விளங்கும் உறுப்பு ஒன்று அதற்கு இருக்கக் கூடாது என்று மறுக்க முனைவதற்கு ஒப்பானதாகும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பேராசிரியர் ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட்டு அவர்களது இந்த அறிக்கையில் உள்ள கருத்துக்கள் இந்தியத் திருநாட்டின் கல்வியாளர்கள் மத்தியில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதோடு, தமிழ் ஆர்வலர்கள் மத்தியில் பெரும் எழுச்சியையும் ஏற்படுத்தியது.

2002 ஆம் ஆண்டு, மே திங்கள் 4,5 ஆம் நாட்களில் தலைநகர்த் தமிழ்ச் சங்கமும், பெங்களூர்த் தமிழ்ச் சங்கமும் இணைந்து, தமிழ் ஆட்சிமொழி, தமிழ்ச் செவ்வியல் மொழி, திருக்குறள் தேசிய நூல் எனும் முப்பெரும் முழக்கத்துடன் மாநாடு நடத்தின. அந்த மாநாட்டில், இனியும் காலங் கடத்தாமல், உடனே தமிழ்மொழியைச் செவ்வியல் மொழியாக அறிவிக்க வேண்டுமென மை அரசை மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 2003 ஏப்ரல் திங்கள் 13 ஆம் நாள், தமிழ்மொழி அகாதெமியின் சார்பில் சென்னையில் நடைபெற்ற பத்தாவது தேசிய மொழிகளின் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றியபோது, எல்லோராலும் தமிழ் செம்மொழியாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என இங்கே பேசப்பட்டது. ஆக்கப்பட வேண்டும் என்பதைவிட, அழைக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் பொருத்தம். ஏனென்றால், ஏற்கனவே தமிழ் செம்மொழிதான். அது செம்மொழி என்று அழைக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத்தான் கோரிக்கையாக வைத்து, ஒரு செம்மொழி என அழைக்கப்பட மொழியியல் வல்லுநர்கள் குறிப்பிடும் பதினொரு தகுதிப்பாடுகளும் முற்றிலும் பொருந்தக் கூடிய உலகத்தின் ஒரே மொழியாகத் தமிழ் திகழ்கிறது என்பது விளக்கப்பட்டது.

2003 மே திங்கள் 3,4 ஆம் நாட்களில் திருவனந்தபுரம் தமிழ்ச்சங்கமும், தலைநகர்த் தமிழ்ச் சங்க வளாகத்தில் நடத்திய மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தில், உலகில் உள்ள மொழிகளில் தமிழ், கிரேக்கம், இலத்தீன், சமற்கிருதம், சீனம் ஆகிய ஐந்தும் மூத்த மொழிகளாகும். ஆனால், இந்த மொழிகளுள் கிரேக்கம், இலத்தீன், சமற்கிருதம் போன்ற மொழிகள் வழக்கொழிந்த நிலையிலும், அவற்றிற்குச் செவ்வியல் மொழித் தகுதி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், காலத்தொன்மை, இலக்கியவளம், தாய்மைத் தன்மை, உயிரோட்டம் ஆகியவற்றைப் பெற்ற தமிழ்மொழியைச் செவ்வியல் மொழி என அறிவிக்க இந்திய அரசு மறுக்கிறது. தமிழைச் செவ்வியல் மொழியாக ஏற்றுக் கொண்டு அதற்குரிய நிலையினை உருவாக்கிட வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் முயற்சியால் 10.01.2004 அன்று நடைபெற்ற தமிழறிஞர்களின் கூட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முடிவின்படி, 12.01.2004 அன்று தொடங்கி ஒரு கோடி கையொப்பம் பெற்றுத் தமிழ் செம்மொழி கோரிக்கை

வலியுறுத்தப்பட்டது. 07.06.2004 அன்று நாடாளுமன்றக் கூட்டுக் கூட்டத்தில் உரையாற்றிய இந்தியக் குடியரசுத்தலைவர் டாக்டர் ஏ.பி.ஜெ.அப்துல்கலாம் அவர்கள் தமிழ் செம்மொழியெனப் பிரகடனப்படுத்தப்படும் என்று செய்த அறிவிப்பு தமிழறிஞர்களையும், தமிழ் ஆர்வலர்களையும், உலகெங்கிலும் வாழும் தமிழர்களையும் மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தியது.

மைய அரசு அறிவிப்பு

1. இந்திய அரசு செவ்வியல் மொழிகள் என ஒரு புது மொழிப்பிரிவை உருவாக்குவதென முடிவு செய்துள்ளது.
2. செவ்வியல் மொழி என அறிவிக்கப்படுவதற்காக ஒரு மொழியைக் கருத்தில் கொள்வதற்கு, கீழ்க்கண்ட தகுதிகள் பயன்படுத்தப்படும்.

i. 1500 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான மிகப் பழமையுடைய நூல்கள்/ பதிவு பெற்ற வரலாறு

ii. மொழியைப் பயன்படுத்தும் பல தலைமுறையினர் அரிய பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் உள்ளதாகக் கருதும் இலக்கியம்/ நூல்கள்

iii. அம்மொழிக்கே உரியதாகவும் மற்ற மொழிக் குடும்பத்தினரிடமிருந்து கடன் பெறாததுமான இலக்கியப் பாரம்பரியம்

iv. செவ்வியல் மொழி என்பதும் அதன் இலக்கியமும் அம்மொழியின் நவீன இலக்கியத்தில் இருந்து வேறுபட்டிருக்குமாதலால், ஒரு செவ்வியல் மொழிக்கும் அதன் நவீன வடிவத்திற்கும் அல்லது அதிலிருந்து பிறந்த மொழிகட்கும் இடையே ஒரு தொடர்பின்மை இருக்கக்கூடும்.

3. தமிழ்மொழி மேற்கண்ட பத்தி 2 இல் பட்டியலிடப்பட்ட தகுதிகளை நிறைவேற்றுவதால் தமிழ் இனிமேல் செவ்வியல் மொழி என வழங்கப்படும்.
4. பண்பாட்டு அமைச்சகம் மேலே கூறப்பட்ட முடிவுகளைச் செயல்படுத்துவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

-A.K.ஜெயின், இணைச்செயலர், இந்திய அரசு.
புதுதில்லி, நாள் : 12.10.2004.

உலகச் செம்மொழி மாநாடு - ஒரு கண்ணோட்டம்
மாநாட்டு இலச்சினையின் முக்கியத்துவம்

கோவையில் 2010, ஜூன் திங்கள் 23 ஆம் நாள் முதல் 27 ஆம் நாள் வரை நடைபெற்ற உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாட்டிற்கான இலச்சினையை (LOGO) 23.10.2009 அன்று சென்னை தலைமைச் செயலகத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

அய்யன் திருவள்ளுவர் திருவடிகளில்
ஆழிப்பேரலைகள் சுருளும் அழகிய பின்னணி!

தமிழ்மொழி, செம்மொழியாக அறிவிக்கப்பட்டபின் நடத்தப்பெறும் உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாட்டிற்காக வடிவமைக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த இலச்சினை பல்வேறு சிறப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது. கடல்கோள்களை எதிர்

கொண்டும், கால வெள்ளத்தைக் கடந்தும் சீரிளமைத் திறத்தோடு தமிழ்மொழி திகழ்கிறது என்பதைக் குறிக்கும் வகையில் சுனாமி (ஆழிப்பேரலை) அலைகளும், அய்யன் திருவள்ளுவர் திருவடிகளில் சுருளும் அழகிய பின்னணியில் இலச்சினை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. வழக்கமாக, தத்துவ விளக்கங்களுக்கேற்ப மூன்று விரல் முத்திரைகளைக் கொண்டு சிலைகள் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால், திருவள்ளுவர் சிலையோ அறம், பொருள், இன்பம் எனும் முப்பாலைக் குறிப்பிடும் வகையில் மூன்று விரல்களுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருவள்ளுவரைச் சுற்றியுள்ள மேல்வட்டத்தில் உலகத் தொன்மையான நான்கு நாகரிகங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் திராவிட நாகரிகமாகிய சிந்துவெளி நாகரிகச் சின்னங்களும், குறியீடுகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. சிந்துவெளிப்பள்ளத்தாக்கில் செழித்து வளர்ந்த நகர்மய நாகரிகம் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முற்பட்டது, சிந்துநதிக்கரையில் 1500 ஏக்கர் பரப்பளவில் செழித்தோங்கி 700 ஆண்டுகள் சிறந்து விளங்கியது சிந்துவெளி நாகரிகம். அகழ்வாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சிந்துவெளிச் சின்னங்களுடன் கூடிய குறியீடுகள் - எழுத்துப் பொறிப்புகள், தமிழகத்தின் கொங்கு மண்டலச் சூலூர், விழுப்புரம் அருகில் கீழவாளை, சோழமண்டலத்தில் மயிலாடுதுறை, செம்பியம், கண்டியூர் ஆகிய இடங்களிலும் கிடைத்துள்ளன.

படகும், கப்பலும் தமிழர்கள் திரைகடலோடித் திரவியம் தேடிய திறன்மிக வரலாற்றையும், காளைச் சின்னம் தமிழர்களின் வேளாண்மைத் தொழில் சிறப்பையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இலச்சினையில் ஏழு குறியீடுகள் / சின்னங்கள் இடம் பெறுகின்றன. ஏழு என்பது தமிழர்களுக்குரிய கணக்கீட்டு முறையில் சிறப்பான எண்ணாகும். ஏழு நாட்கள், அகப்பொருள் திணைகள் ஏழு, புறப்பொருள் திணைகள் ஏழு. திருக்குறள் 133 அதிகாரங்கள், அறத்துப்பாலில் பாயிரவியல் தவிர 34 அதிகாரங்கள், பொருட்பாவில் 70 அதிகாரங்கள், காமத்துப்பாலில் 25 அதிகாரங்கள் இவற்றின் கூட்டுத்தொகை ஏழு எனும் எடுத்துக்காட்டுகள் ஏழின் சிறப்பை விளக்கிச் சொல்லும்.

இந்த மாநாட்டின் எடுத்துரைக் குறிப்பாக (Motto) "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" என்பது அமைந்துள்ளது. ஓலைச் சுவடியில் இடம்பெற்றுள்ள எடுத்துரைக் குறிப்பு, இன்றைய உலகிற்குத் தமிழ்ச் செம்மொழி வழங்கும் கொடையாகக் கருதத்தக்கது.

இன்றைய உலகின் தேவை நல்லிணக்கம்; சாதி, மதம் கடந்து மக்கள் மனநிறைவோடு வாழும் மனிதநேயம் செறிந்த வாழ்க்கை; இதற்குத் தேவை வேறுபாடற்ற உலகம். ஏற்றத்தாழ்வற்ற உலகம் அமைய இந்தியா உலகிற்கு அளிக்கும் கருத்துக் கொடை "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" என்பதாகும். இச்சிந்தனை 2000 ஆண்டுகளுக்கும் முன்பே தமிழ்ச் செம்மொழி தரணிக்கு வழங்கிய கொடையாகும்.

மையப்பாடல்

செம்மொழி மாநாட்டிற்கான மையப்பாடலை முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் எழுத, ஆஸ்கார் மற்றும் கிராமி விருதுகளை வென்ற ஏ.ஆர்.ரகுமான் இசை அமைத்துள்ளார். அதன் ஒளிக் குறுந்தகட்டை முன்னணி திரைப்பட இயக்குநர் கவுதம் மேனன் உருவாக்கினார்.

2010 ஜூன் 23 அன்று காலை மேதகு குடியரசுத்தலைவர் திருமதி பிரதீபா பாட்டில் அவர்கள் உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாட்டைத் தொடங்கி வைத்தார். முதல்வர் தலைமையில் நடைபெற்ற தொடக்கவிழாவில், மேதகு தமிழ்நாடு ஆளுநர் திரு.சுர்ஜித் சிங் பர்னாலா, பேராசிரியர் ஜார்ஜ் ஹார்ட், டாக்டர் வா.செ.குழந்தைசாமி, டாக்டர் க.சிவத்தம்பி போன்ற அறிஞர்கள் பங்கேற்றனர்.

'கலைஞர் மு.கருணாநிதி செம்மொழித் தமிழ் விருது' உலகப்புகழ் பெற்ற இந்தியவியல் அறிஞர் பின்லாந்து நாட்டைச் சார்ந்த டாக்டர் அஸ்கோ பர்போலா அவர்களுக்கு, சிந்துவெளியின் எழுத்து வடிவம், பழந்தமிழுக்கு நெருக்கமான திராவிட மொழி வடிவம் என்று கூறும் அவரது அரும்படைப்பான "Deciphering the Indus Script (1994)" க்காக வழங்கப்பட்டது.

ஆய்வு அரங்கங்கள்

இந்த மாநாட்டில் தமிழ்மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு போன்ற பல தலைப்புகளில் கல்வியாளர்களும், ஆய்வாளர்களும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அளிக்கும் ஆய்வு அரங்கங்கள் நடைபெற்றன. மாநாட்டில் பங்கேற்ற 49 நாடுகளில்1,020 பிரதிநிதிகள் 55 தலைப்புகளில் பல்வேறு பொருள்கள் குறித்து ஆய்வுக் கட்டுரைகளை அளித்தனர்.

பொது அரங்கம்

பொதுமக்களுக்குப் பயன் தரும் பல்வேறு இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் பொது அரங்கில் நடைபெற்றன. புகழ்பெற்ற அறிஞர்கள் பங்கேற்ற இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள், கவியரங்கங்கள், விவாத மேடைகள் போன்ற பல்வேறு நிகழ்வுகளும், தமிழ்ப்பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் இசை, நாட்டியம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன.

செம்மொழிக்கண்காட்சி

உலகத் தமிழ் செம்மொழி மாநாட்டில் அரியதொரு கண்காட்சி நடைபெற்றது. தமிழ்க் கலைகள், பண்பாடு, மொழி, இலக்கியம், தமிழ் வரலாறு போன்றவற்றைச் சித்திரிக்கும் காட்சிகள் மற்றும் சிந்து சமவெளியில் தோண்டி எடுக்கப்பட்ட தொன்மையான பொருட்கள், சோழர்கள் மற்றும் பல்வேறு காலங்களைச் சார்ந்த செப்பேடுகள், கல்வெட்டுகள், சிலைகள் போன்றனவும் இடம்பெற்றன.

அலங்கார ஊர்தி ஊர்வலம்

மாநாட்டுத் தொடக்கநாள் சூன் 23 அன்று, அலங்கார ஊர்திகளின் ஊர்வலம் நடைபெற்றது. கோவை வ.உ.சி பூங்காவிலிருந்து கொடிசியா மைதானம் வரை ஊர்வலம் நடைபெற்றது. இதில் பண்டைய சங்க நூல்களிலிருந்து அரிய காட்சிகள் மற்றும் தமிழ் மக்களுடைய பண்பாடு போன்றவற்றின் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் இருந்தது.

தமிழ் இணைய மாநாடு

முதல் உலகத்தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாட்டுடன் இணைந்து, தமிழ் இணைய மாநாடு நடைபெற்றது மற்றொரு தனிச்சிறப்பாகும். தமிழ் இணைய வலையில் வளர்ச்சியினைக்

காட்டல், இணைய வலையில் தமிழ் மொழியின் பயன்பாட்டை அதிகரிக்கச் செய்தல், இளம் தலைமுறையினரை, இணையத்தில் தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்தச் செய்தல் போன்ற குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றும் பொருட்டாகத் தமிழ் இணைய மாநாடு நடைபெற்றது.

பார்வை நூல்கள்

1. கலைஞர் மு.கருணாநிதி - செம்மொழி வரலாற்றில் சில செப்பேடுகள்
2. ஆய்வரங்கச் சிறப்பு மலர் - உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு 2010
3. சாலினி இளந்திரையன் - தமிழ்ச் செம்மொழி ஆவணம்
4. டாக்டர் வா.செ.குழந்தைசாமி - உலகச் செவ்வியல் மொழிகளின் வரிசையில் தமிழ்
5. டாக்டர் மு.வரதராசன் - மொழி வரலாறு

பாடத்திட்டக் குழுவினர்